

VŠENORSKÝ ZPRAVODAJ

Aktuální TÉMA:

Historie železničního mostu v Mokropsech

UVNITŘ LISTU

Slovo starosty • Zpráva o výstavě •
Mokropeský most • Jan Maget má Všehory rád • Všehorská knihovna •
Příroda Všehor - Ohrožené polní plevele • Volnočasové aktivity •
Všehory vzpomínají • Základní škola a mateřská škola J. Kubálka •
Zahrady Všehor • Sport ve Všehorech • a další

Hurá na prázdniny!

Tak už jsme prožili letošní první tropická vedra, která vzápětí vystřídaly přízemní mrazíky. Tahle povětrnostní anomálie spálila letošní nadějnou úrodu třešní, švestek, meruněk, ba i broskví a leckde také hrušek a jablek. Snad se dočkáme trochu rybízu nebo angreštu a třeba si utrhneme i nějakou tu lesní či zahradní jahodu. Léto je prostě o ochutnávání všeho, co dozrává a dostává červenou červenou barvu. Léto je také o odpočinku a lenošení někde u vody. U nás ve Všenorech stačí dojít k mokropeskému železničnímu mostu a zaujmout místo přímo u řeky. Kdo chce mít komfort malé pláže s kioskem, kde se dá koupit párek s rohlíkem, pivo nebo zmrzlina, může po železničním mostě, přesněji po jeho pěší lávce, přejít na druhou stranu řeky, kde se nachází mokropeská pláž v Černošicích. Vždycky tomu tak nebylo. O historii železničního mostu v bývalých Mokropsech se dočtete v rubrice „Aktuální téma“ v článku od Mgr. Aleny Sahánkové. Malíř, ilustrátor, grafik a také sochař Jan Maget má Všenory opravdu rád. Je to vidět doslova na každém kroku. Nelze si nevšimnout jeho tvorby na všech významných místech, kde Jan Maget zanechal otisk své tvorby. Více se dočtete v rubrice „Všenory zblízka“. Někdy je toho pulsujícího života až nad hlavu. Zejména tehdy, rozjedou-li se naplno všechny ty víkendové sekačky, křovinořezy, pily, nebo i zahradní traktory. A tak se není čemu divit, když se obecní zastupitelé usnesli na vyhlášce omezující čas pro používání těchto hlučných strojů. Detailně se s ustanoveními této vyhlášky můžete seznámit právě v tomto vydání. Stejně tak se můžete dozvědět o tom kdy, a kde je možné odložit nepotřebný kovový odpad, baterie či rozbité elektrospotřebiče, ale i použitý jedlý olej či bioodpad. O nepořádku kolem sběrných míst se zmiňuje v úvodním slově starosta Zdeněk Seidler. Ten nepořádek je především vizitkou nás všech, kteří tu ve Všenorech bydlíme. A jak píše pan starosta Zdeněk Seidler, je opravdu zarážející, jak si někteří spoluobčané umí uklidit před vlastním prahem, aby o pár metrů dál, kde už to není jejich, udělali z nepotřebného odpadu černou skládku. O smradu a kontaminaci spodních vod raději ani nepřemýšlet. Jsou ale i dobré zprávy, třeba ty o připravované další výstavbě vodovodního řádu a kanalizace, díky přiděleným dotacím ze SFŽP. A tak bude letošní léto nejen ve znamení klidu a odpočinku, ale leckde nastane i čilý stavební ruch. Ve finále ovšem tato stavební činnost posune Všenory opět o kus dál a přinese řadě spoluobčanů očekávané základní služby, které od obce, ve které trvale žijí, očekávají. Ti, co hledají ticho a klid, si jistě se zájmem přečtou článek od Terezy Minárikové v rubrice „Příroda Všenor“. O tom, co všechno se dá dělat v létě ve volných chvílích ve Všenorech se dozvíte od Petra Koubka v rubrice „Volnočasové aktivity ve Všenorech“ a také od Aleny Sahánkové v rubrice „Všenorská knihovna“. Ve Všenorech nezapomínáme na významná výročí či skutečné osobnosti našich dějin. Na Jana Husa a následně na Jana Žižku vzpomíná ve svém příspěvku „Dva Janové“ Martin Lehovec. Nebojte se, Základní škola a mateřská škola Josefa Kubálka ve Všenorech má i v tomto letním vydání svoji rubriku. Stejně jako Sport ve Všenorech a na zadní straně v rubrice „Všenory oddychové“ najdete opět svoji oblíbenou křížovku. No a také v letošním letním vydání najdete pravidelnou rubriku „Zahrady Všenor“. A to je snad úplně všechno. Více se nám do letního vydání opravdu nevešlo. Omlouváme se některým aktivním přispěvatelům, že jsme byli nuceni jejich příspěvek zkrátit, či dokonce v některých případech se už do tohoto vydání prostě nevešel. Snad tedy příště. To už bude ovšem podzim. Ale ten je zatím ještě daleko, a tak se můžete, milí čtenáři Všenorského zpravodaje, zatím kochat rozkvetlými zahradami, sluncem vyhřátými břehy a osvěžující snesitelně chladnou vodou v řece Berounce, vybízející nás alespoň k několika tempům v jejím unášejícím proudu, kdesi pod mokropeským dvoukolejním železničním mostem.

Krásné slunečné léto
přeje všem čtenářům Všenorského zpravodaje
Václav Götz

Vážení spoluobčané,

čas zase o něco pokročil, blíží se pololetí, konec školního roku a s tím i doba letních prázdnin a dovolených. To však neznamená, že se nebude v obci nic dít. Spíše naopak - začnou se opravovat vozovky, chodníky a provádět další různé stavební akce. Důležité je, že po dlouhých měsících písemné i ústní komunikace se SFŽP konečně začne, a to souběžně se začátkem prázdnin, již dříve avizovaná výstavba dalších řadů vodovodu a kanalizace. Jen pro informaci připomínám, že se bude postupně v létě i na podzim kopat v ulicích Za Kostelem, K Cihelně, U Kovárny, Nad Školou a Nad Burzou. Stavbu bude provádět firma STAVOKOMPLET s.r.o., Brandýs nad Labem. Po dobu výstavby budou muset zákonitě obyvatelé těchto i navazujících ulic počítat s poněkud komplikovaným i časově omezeným přístupem ke svým nemovitostem.

Z dříve podaných žádostí o podporu financování neprošla na MMR naše představa rekonstrukce místní komunikace U Potoka; žádost o příspěvek na vyhotovení nového územního plánu byla sice vyhodnocena kladně, zařazena však byla jako tzv. akce náhradní, tzn. že se u ní předpokládá financování z případných úspor z jiných akcí či z dodatečně uvolněné finanční rezervy. Je to tedy v tomto případě i nadále s otazníkem. Hodnocení žádosti o podporu výstavby dalších úseků kanalizace a vodovodu i žádosti o finanční prostředky na opravu kaple sv. Jana Křtitele nebylo dosud ukončeno.

Po zkušenostech z posledních několika měsíců si dovoluji apelovat na naši veřejnost ohledně odpadů.

Nemohu říci, že náš obecní systém organizace umístování a svozu odpadů je úplně ideální, ale domnívám se, že poskytuje dostatek možností pro všechny, kteří odpad z provozu domácností mají zájem třídít. Kromě hnízd s nádobami na plast, sklo a papír jsou zde možnosti pro odkládání nepotřebných elektrických spotřebičů a kovů (obojí u fotbalového hřiště). Objemnější bioodpad se dá odkládat nejen u fotbalového hřiště, ale i u samoobsluhy. Dvakrát ročně organizujeme svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Zarážející je pak skutečnost, že u kontejnerů na plast nebo papír nacházíme vyražené bojlyery, skříňky, matrace, televize, pneumatiky, pytle s listím, celé stromky atd... Takže tady prosím ty, kterých se to týká o trochu více pochopení a snahy. Děkuji. V této souvislosti bych rád informoval, že v rámci rozšiřování možnosti třídění odpadů z domácností s platností **od 1. 7. 2017** nově zavádíme **sběr použitých jedlých olejů**. Oleje slité do plastových lahví budou moci občané vhadzovat do označených nádob. Samozřejmě, lahve musí být dobře zašroubované. Příslušné nádoby budou v naší obci zatím umístěny pouze dvě a to jedna u samoobsluhy JEDNOTY a druhá u budovy ZŠ prvního stupně (č.p. 450).

Záměr firmy KRIJCOS musí být představen a prodiskutován i na společném jednání s místními občany

V poslední době stále více našich obyvatel projevuje zájem o osud developerského záměru firmy KRIJCOS. V tomto ohledu musím, bohužel, jen zopakovat, že tento bod jednání zastupitelstva dosud nebyl nijak uzavřen. Vzhledem k citlivosti problematiky obecní zastupitelstvo dále zvažuje všechny související aspekty a tak ještě nerozhodlo, zda tento záměr bytové výstavby vůbec do projednávání v rámci nově tvořeného územního plánu obce zařadit či nikoli. Jen pro informaci sděluji, že **diskutovaný a dosud nikým neodsouhlasený záměr** počítá

s nárůstem 700 až 800 nových obyvatel, kteří by měli pozvolna do obce přibývat v časovém horizontu následujících 12 – 15 let. Předmětný záměr počítá i s výstavbou potřebných komerčních ploch, kterých v současné době v naší obci není příliš mnoho. V případě, že zastupitelstvo tento záměr doporučí k dalšímu projednání v rámci nového územního plánu, neznamená to ještě, že se záměr bude realizovat. K finálnímu návrhu nového územního plánu se totiž budou vyjadřovat krajský i okresní úřad a další dotčené orgány. A to nejdůležitější - **samozřejmě musí být představen a prodiskutován i na společném jednání s místními občany.** Když návrh ÚP neprojde, následně dojde k úpravě sporných bodů a postupem času bude vytvořen další návrh, který absolvuje totéž kolečko a to až do samotného schválení. Takže zpracování nového územního plánu ještě může být běh na docela dlouhou trať.

Závěrem přeji všem věrným čtenářům zpravodaje prožití příjemné letní dovolené, školákům a studentům prázdniny se spoustou zajímavých zážitků!

Z. Seidler

HODINY PRO UŽÍVÁNÍ HLUČNÝCH STROJŮ

Na základě množících se dotazů občanů znovu uveřejňujeme hodiny pro užívání hlučných strojů.

Hlučné stroje (kotoučové a motorové pily, hoblovací stroje, motorové a strunové sekačky, agregáty na parkujících vozidlech apod.) v obci je dovoleno používat v těchto denních dobách:

VE VŠEDNÍ DNY od 7.00 hod do 20.00 hod

V SOBOTU od 8.00 hod do 19.00 hod.

**V NEDĚLI A SVÁTKY od 9.00 hod do 11.00 hod
a od 15.00 hod do 19.00 hod.**

Používání hlučných strojů mimo uvedené hodiny bude považováno za přešůpek dle vyhlášky obce. Celé znění vyhlášky najdete na internetových stránkách obce:

Úřad obce – úřední deska – vyhlášky – vyhláška č.2/1998

SBĚRNÁ MÍSTA PRO ODPAD

Vzhledem ke skutečnosti, že některý druh odpadu se opakovaně vyskytuje na nevhodných místech, dovolujeme si upozornit občany Všenor na sběrná místa:

KOVY - u fotbalového hřiště

ELEKTRO - u fotbalového hřiště

BIO KONTEJNERY - u samoobsluhy, u fotbalového hřiště, na Montaně

A od 1.7.2017 novinka-nádoby na použitý jedlý olej z domácností (uzavřeny v PET lahvích) sběrné místo bude u samoobsluhy a u 1. stupně ZŠ tj. adresa u Hřiště 450.

PODĚKOVÁNÍ

Svaz tělesně postižených Praha –západ

Již několik let se STP stará o postižené a nemocné důchodce na celém okrese Praha –západ. Ve Všenorech se touto činností zabývá paní Helena Andělová. Díky její obětavosti se uskutečňují pro tělesně postižené, ale i pro důchodce rekondiční pobyty po celé České republice i v zahraničí.

Za svaz tělesně postižených **Vlasta Macourková**

Zpráva o výstavě, aneb debaty o možném rozvoji Všenor

Jak jsme vás v minulém čísle Všenorského zpravodaje informovali, dne 11. dubna 2017 v 18 hod. se v prostorách výstavní síně obecního úřadu uskutečnila vernisáž semestrálních prací studentů Katedry zahradní a krajinné architektury ČZU Praha, na téma veřejný prostor ve Všenorech. Výstavu bylo možno zhlédnout tamtéž i v následujících dnech do konce dubna.

Vernisáže se zúčastnili někteří zastupitelé, zástupci ČZU včetně studentů a občané Všenor. Po počátečním vzájemném seznámení studenti představili detailně jednotlivé práce. Vzhledem k tomu, že se nejednalo o tradiční komerční vztah zadavatel-architekt, ale o semestrální studentské práce, vznikalo zadání netradičně, a to na půdě Katedry zahradní a krajinné architektury České zemědělské univerzity. Předcházelo mu však především velmi důkladné fyzické seznámení studentů s intra i extravilánem obce. Samostatně, ale i za účasti vyučujících Doc. Ing. Arch. Jana Vaňka, Ing. Ireny Zamrzlové, PhD. a Jana Hendrycha, ASLA. Pozvání přijali i někteří zastupitelé. /viz. foto/

Vzhledem ke krátkému času vyhrazenému na zpracování studií nemohlo dojít ke klíčové participaci obyvatel již během zadání a tvorby těchto semestrálních prací. Následně se však rozvinula diskuse všech na výstavě zúčastněných. Zde bych si dovilil zveřejnit příspěvek z návštěvní knihy, který obráží podstatnou část diskuse. "Navštívili jsme Vámi zorganizovanou výstavu, která je zaměřena na předpokládaný rozvoj obce. Oceňujeme profesionální úroveň zpracovaných projektů. Zejména nás zaujalo řešení centra obce. Otázku parkování u nádraží je nutné ještě dořešit. Navržené parkování pod nádražím je s ohledem na nutnost přejíždět závory nevyhovující".

Diskuse, která se během vernisáže rozvinula, se týkala především diskutabilního objemu studie Krijcos, alternativního řešení parkování nad nádražím, možností revitalizace lokality Burza a vzniku centrálního náměstí, logicky spojujícího obě části obce v jejím pomyslném středu. A tak studentské práce beze zbytku splnily hlavní zadání, a to podnítit v obci zájem o kultivaci veřejného prostoru, vést na tato témata diskusi a pokusit se nalézt koncepční optimální řešení. Je zcela zřejmé, že bez participace veřejnosti, kvalitního zadání obcí a tvůrčích architektů to nepůjde. Ale o tom snad někdy přišť.

M. Kotásek, J. Hendrych

V roce 2017 zajistila rekondici v Piešťanech, které se zúčastnilo 52 občanů. Nemalý příspěvek pro členy STP nám poskytuje divadlo Broadway v Praze, které nám nabízí vstupenky na divadelní představení se slevou, nebo jako sponzorský dar. V neposlední řadě chceme poděkovat OÚ úřadu ve Všenorech za poskytnutí sponzorského daru. Tento je využit pro potřeby STP hlavně všensorským občanům.

Železniční jednokolejný mokropeský most objeven na břehu řeky Svitavy

Od roku 2009 je možné u blanenského supermarketu vidět konstrukci příhradového mostu k bývalé Ježkově továrně, který původně stál přes Berouнку u Dolních Mokrops. O most pečují členové sdružení Kolejová. V roce 2010 byl Ježkův most prohlášen kulturní památkou.

Most při své návštěvě Blanska objevil Ing. Chalupecký a umožnil nám tak doplnit historii mokropeského železničního mostu.

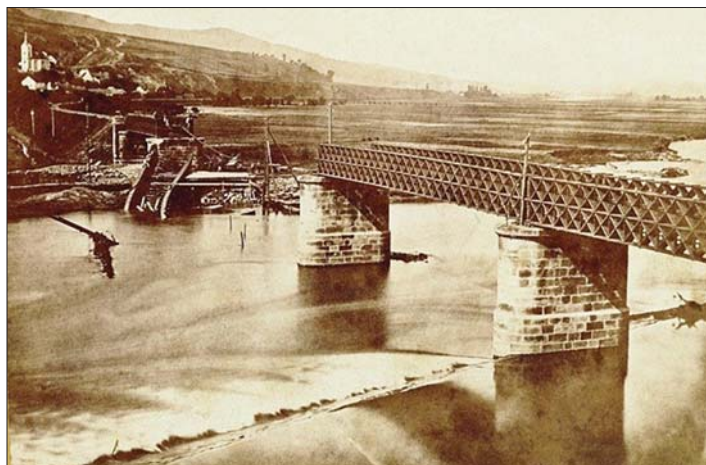
Jaká byla historie mostů v Dolních Mokropsích?

Ještě v první polovině 19. století jezdily kolem Dolních a Horních Mokrops Hahnekannovy dostavníky, které spojovaly Prahu s Plzní, Klatovy a Mariánskými Láznemi. Na počátku druhé poloviny 19. století byla podle starodávné cesty vybudována železniční trať a mezi jezem a přezem byl postaven dřevěný most.

Dne 14. července roku 1862 byla slavnostně otevřena jednokolejná železniční trať z Prahy Smíchova do Plzně Skvrňan. Ještě než byl postaven **jednokolejný železniční most**, který spojoval Dolní a Horní Mokropsy, podemlela v únoru 1862 povodeň nedokončený pilíř.

Most byl vyroben začátkem druhé poloviny 19. století ve Vídni. Byl postaven podle tzv. soustavy Ing. Schiffkorna, měl pět polí a celková jeho rozpětí byla 135,76 m. Koncepti Schiffkorn často používali v druhé polovině 19. století i bratři Kleinové, stavitelé prvních železnic v českých zemích.

Při velké povodni v roce 1872 voda opět podemlela pilíř a zřítíla se železná konstrukce dvou polí. Po dobu přerušení dopravy, od 26. května

Povodeň 1872. Kresba E. Herolda zříčeného jednokolejného železného mostu v Dolních Mokropsch – Otomar Dvořák: Nebeská stavidla se otevřela

Poznámka 1: V únoru 1907 začalo jednání mezi zástupci Dolních a Horních Mokrops o stavbě mostu přes Berouнку. Jednalo se o silniční most, který se řešil s projektem dvoukolejového železničního mostu. Okresní výbor na Zbraslavi i slovatně ředitelství c.k. státních drah v Praze s projektem souhlasily.

Na základě toho se obecní zastupitelstvo 26.7.1907 usneslo:

„Zastupitelstvo obce Dolních Mokrops ve schůzi své dne 26.července 1907 konané usnáší se na základě přípisu sl. ředitelství c.k. státních drah v Praze ze dne 11. července 1907 čís. 45151/3 závazně a právoplatně, by ku stavbě mostních pilířů železničního mostu pro projektovaný most silniční přes řeku Berouнку zároveň se stavbou pilířů železničního mostu sl.c.k. ředitelství státních drah v Praze určitě přikročilo a rozšíření pilířů mostních tak projektováno bylo, by se na nich podle přípisu sl. zemského výboru ze dne 12.června 1907 čís. 55145 konstruovati mohl železniční most v minimální šířce, která jest ministerským řízením čís. 49898 na rok 1905 předepsána a při které jest vyhnutí provozů možné, totiž 5 metrů...“

Usnesení řešilo i způsob financování stavby i placení mostního. I když byly na široké základně postaveny pilíře, přístavba silničního mostu nebyla uskutečněna

1872 do 26. června téhož roku, byla zřízena u obce Dolní Mokropsy před mostem zastávka „Mokropsy“ pro výpravu osob a zavazadel a pro službu telegrafní. Během jednoho měsíce bylo na místě obou zničených železných konstrukcí vybudováno dřevěné provizorium, takže koncem června 1872 byla opět zahájena doprava.

V letech 1873 až 1877 bylo dřevěné provizorium i se dvěma konstrukcemi Schiffkornovými vyměněno za železnou konstrukci příhradovou. Most měl po této úpravě jedno pole Schiffkornovo o rozpětí 22 m a dvě železná příhradová pole, každé o světlosti 60 m. V roce 1883 bylo poslední pole Schiffkornovy konstrukce nahrazeno opět konstrukcí příhradovou

Stavba mostu v roce 1911 aneb co dokázali technici před sto lety

V letech 1907 – 1908 došlo na stavbu druhé koleje v úseku Praha Smíchov – Beroun. Železniční most nebyl v této době ještě hotov, takže byla před mostem na straně Dolních Mokrops zřízena výpravní vlaková. Ta řídila příjezd z dvoukolejné trati na jednokolejný most. Zrušena byla po dokončení dvoukolejného mostu roku 1911.

V Pamětní knize Obecné školy v Mokropsch je zaznamenáno: „Školní rok 1910-11. **V tomto roce provedena stavba nového dvojkolejného mostu železničního přes řeku Berouнку mezi Dolními a Horními Mokropsy.** Úplně nové pilíře provedla firma Kapsa a Miller pomocí kesonů. Konstrukce železné provedly firmy Daněk a spol., Škodova a firma Franta a Jireš. Zvláštní a řídký výkon technický při stavbě proveden z pátku dne 7. července na sobotu 8. července 1911 v noci, kde za jedinou noc vyměněn starý jednokolejný železný most za nový most dvoukolejný 170 m dlouhý. K poutavému divadlu dostavilo se mnoho oficiálních osobností i diváků z Prahy a dalekého úkolí, pak odborníků a studujících. Rozumí se, že divadlo stálo za probdělou noc a dojem hemžení několika set dělníků mezi traversami konstrukce za světla obloukových lamp a acetylenových svítidel, pohybu těžkých mas železa, jistoty, rychlosti úžasného výkonu lidského důmyslu – zůstane všem divákům nezapomenutelným.

Vysunování staré konstrukce zahájeno o půl 10 hodin večer. Nejprve vytrhány kolejnice, načež byla celá konstrukce na koulích vysunuta ve 13 minutách na vzdálenost 8 metrů. Po nutných předběžných přípravách bylo pak začato se zasunutím nové mohutné mostové konstrukce na místo starého mostu. Nejdříve zasunuto střední pole mostní, které provedla firma Škodova v době 40 minut. Konstrukce frmy Daněk a spol. zasunuta byla za 26 minut a konstrukce firmy Franta a Jireš v 10 minutách, což vzbudilo všeobecný podiv. O půlnoci byla výměna dokonána. Po té provedeno osazování do ložisek a spojení jednotlivých kolejí, kterážto práce šla zručným dělníkům rychle kupředu. Konečně již při svítání přistoupeno k zatěžkávací zkoušce; dvěma vlaky, z nichž každý sestával ze tří nejtěžších lokomotiv a několika vagonů s uhlím. Zkouška dopadla k naprosté spokojenosti a nový most byl ihned odevzdán dopravě.“

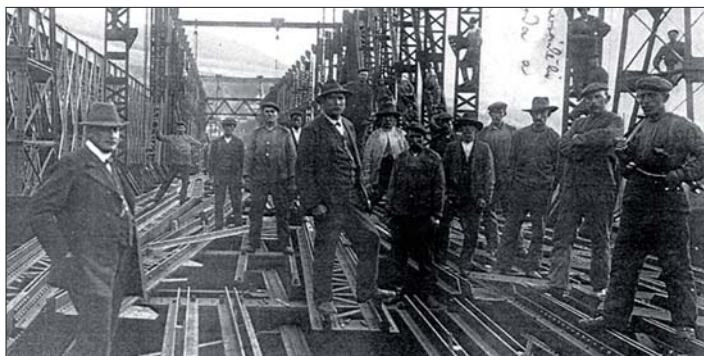

Železniční most v Mokropsích. Foto: Václav Götz

Původní most (převoz a nové umístění mostu v Blansku)

Staré příhradové konstrukce byly v roce 1910 definitivně sнесeny a pravděpodobně pak o jedno z polí projevila zájem firma společnosti K. & R. Ježek v Blansku, která vyráběla širokou škálu zemědělských strojů (pozdější ADAST).

Most odkoupila od státních drah za 4 880 korun a nechala jej po železnici převést do Blanska. Zde byl most zkrácen a instalován na závodní vlečku továrny přes řeku Svitavu. Most má celkem 10 hlavních podélných příhradových nosníků z úhelníků a plechů. Ve spodní části je 11 příčných příhradových nosníků z válcovaných profilů. Celý most je dlouhý 24,5 m, široký 5,5 m a má hmotnost 56 t.

Stavba nového dvojkolejného mostu železničního přes řeku Berounku mezi Dolními a Horními Mokropsy archiv Všenorské knihovny

Most byl umístěn na jednom konci do opěrné zdi u železniční trati, na druhém břehu pak na zděný pilíř těsně u řeky. Protože byl v této pozici příliš krátký, bylo zbývajících 5 m překlenuto plnostěnnou svařenou ocelovou konstrukcí o poloviční šířce.

Co se s mostem dělo dál?

V roce 1945 byl most podminován ženísty ustupujícího wehrmachtu a určen k likvidaci. Naštěstí Karel Musil, zaměstnanec Ježkovy továrny, se ráno 9. května 1945 těsně před plánovaným odpálením mostu proplížil k nastraženým náložím a vytrhal příklady k nim. **V technické zprávě z roku 1991 se píše**, že mostní konstrukce je celkově napadena korozi, místy jsou zcela odpadlé hlavice nýtů, plechy podlah jsou zkorodovány a ve špatném stavu jsou i ložiska mostu.

Most sloužil do roku 1996, kdy byl v jeho blízkosti postaven supermarket Billa. Koleje byly sнесeny a vlečka definitivně zrušena. Samotný most ale zůstal na svém místě a samozřejmě chátral. Lidé jej používali jako zkratku do města, a to přesto, že stav podlahových plátů už byl špatný a vstupy na most byly uzamčeny.

Díky aktivitám občanského sdružení Kolejová byl 9. listopadu 2009 most sнесen a umístěn s pomocí dvou jeřábů na navigaci Svitavy. Most váží 56 tun, a z toho důvodu byl odsouván z prostoru nad řekou postupně.

V archivu občanského sdružení Kolejová se nachází dobová dokumentace ze stavby mostu, protokol o žádosti o zřízení vlečky i nákresy Ježkovy mostu a točen.

Alena Sahánková

Použité zdroje: H. Papežová: *Ještě jednou k přemostění Berounky (železniční most)*; Černošický zpravodaj, 1995, č.4, s.7.; Drahomír Majer: *900 let naší obce Všenory*; Pamětní kniha obce Dolní Mokropsy, která byla založena L.P. 1948 Oldřichem Podskalníkem z Vráž

http://davar.cz/badatelna/xref/kom_blansko_jezkuv_most.htm; <http://www.tyden.cz>;

<http://blanensky.denik.cz>; <http://www.cd.cz>; <http://www.zelpage.cz>

Materiály Občanského sdružení Kolejová; Archiv Jiřího Zahradníka, Beroun Jaroš, Jiří: *Příhradový železniční most Ježkovy továrny v Blansku. Historicko-technická studie. Sborník Muzea Blansko, 2004*

Poznámka 2: V roce 1995 proběhla rekonstrukce mostu. Po ní byla garantována životnost 50 let při nejtěžší zatěžkávací třídě (D4) a uvažované rychlosti 120 km/hod. Na koleji, na které byl po dobu výluky zrovna obousměrný provoz, se jezdilo krokem. Lávka pro pěší byla přístupná téměř po celou dobu rekonstrukce. Opravovala a vyvažovala se mostovka (podélná konstrukce pod kolejiemi) mostnice (dřevěné pražce, uložené na mostnících, na nichž jsou upevněny koleje).

Jan Maget má Všenory rád

Sedím s Janem Magetem a jeho ženou Evou Haškovou v rozlehlé skleníkové zahradě, která je uzpůsobena jako sochařský atelier. Má ovšem také velmi příjemné posezení s kulatým stolem a polstrovanými proutěnými křesly. Stín nám poskytuje pnoucí víno, rozličné palmy, oleandry a středomořské subtropické klima připomíná i vestavěný bazén. Dům, ve kterém Jan Maget pracuje a žije se svojí ženou ak. malířkou Evou Haškovou má nejen genius loci, ale i nesmírně bohatou a inspirující historii.

Dům nechal ve Všenorech postavit Ferdinand Barta majitel vápencových lomů a obchodník ve stavebnictví. Narodil se roku 1838 v Praze a první pokusy s výrobou cementu v Hlubočepích provedl již roku 1860. Tehdy založil firmu s názvem „Ferdinand Barta a spol.“, kterou o šest let později přeměnil na „Českou akciovou společnost k vyrábění a zužitkování staviva“ se sídlem v Podolí. Vlastnila vápencové lomy v Podolí, Holyni a Řeporyjích a malou továrnu na výrobu šamotu v Králce u Kostelce nad Černými lesy, jejímž podílníkem byl také Bartův bratr Josef. Podnik se specializoval na výrobu stavebních hmot, zejména portlandského cementu. Roku 1873 obdržel na světové výstavě ve Vídni dokonce čestný diplom. Následný krach vídeňské burzy ale znamenal jeho konec. Ferdinand Barta přišel o všechny peníze a zdálo se, že již podnikání neobnoví. Roku 1875 se však seznámil s Karlem Tichým, který mu nabídl pomoc. Stali se společníky, a ještě tentýž rok založili novou firmu Barta & Tichý. Ještě dnes bychom tuto firmu dohledali pod znárodněným názvem Královodvorské cementárny či Rakovnické keramické závody.

Dům ve Všenorech mezitím měnil majitele, a tak se stalo, že v období první republiky se vlastníkem stal ředitel Československé diskontní banky František Stříbrný, bratr prvního ministra pošt a telegrafů Jiřího Stříbrného, v právě vzniklém Československu.

Podíváme-li se na životopis Jiřího Stříbrného, nemůžeme si nevšimnout jisté podobnosti s dnešním politickým děním.

Četné byly jeho posty ve vládách Československa. Od 14. listopadu 1918 do 8. července 1919 působil jako první ministr pošt a telegrafů. Potom opakovaně od 8. července 1919 do 17. září 1919, od 25. května 1920 do 15. září 1920 a od 7. října 1922 do 20. července 1925 jako československý ministr železnic. Potom ještě v období 9. prosince 1925 až 18. března 1926 zastával funkci ministra národní obrany.

V letech 1920 až 1926 byl místopředsedou ústředního výkonného výboru Československé strany socialistické, působil též jako zástupce této strany v takzvané Pětce (koaliční orgán hlavních československých vládních sil). Měl vliv ve stranickém tisku a dokázal zajišťovat financování strany.

Již v této době ale postupně rostly jeho spory s dalšími předáky socialistů, zejména v oblasti zahraniční politiky polemizoval s Edvardem Benešem. Ten do strany vstoupil roku 1922 a postupně začal svým vlivem konkurovat Stříbrnému. U Stříbrného silil důraz na národní, nacionalistický aspekt strany. Sbližoval se v tomto ohledu s Karlem Kramářem. Národně demokratický tisk ho k nevoli některých socialistických politiků začal veřejně chválit a zastávat se ho.

Oficiálním důvodem jeho rezignace na funkci ministra obrany v roce 1926 byla odpovědnost, kterou převzal za Masarykovo chování během oslav svátku mistra Jana Husa (tzv. Marmaggiho aféra). Ačkoliv již v té době existovaly mezi oběma muži spory o význam domácího a zahraničního odboje za první světové války, Masaryk jeho abdikaci přijal 20. července 1925 s nechutí a po dlouhém zdráhání a v dopise na rozloučenou se nechal slyšet, že se těší na Stříbrného působení v další vládě.

Faktickým důvodem jeho odchodu byla úplatkářská aféra. Jeho bratr František Stříbrný byl ředitelem Československé diskontní banky a její obchodní společnosti pro prodej uhlí a ministr železnic od něj měl nakupovat předražené uhlí pro státní dráhy. Úplatky měl přijímat nejen sám ministr, ale i jeho strana. V roce 1934 byl Stříbrný z tohoto podezření ovšem očištěn.

Po 100 letech se kruh uzavírá, Jan Maget se svou ženou připravují grafický návrh poštovního aršíku se dvěma známkami, z nichž na jedné z nich je portrét prvního ministra pošt a telegrafů Jiřího Stříbrného. A právě od Františka Stříbrného, bratra Jiřího Stříbrného před takřka půlstoletím Jan Maget se svojí ženou ak. malířkou Evou Haškovou dům ve Všenorech koupili.

Malíř, ilustrátor, grafik a v poslední době také sochař Jan Maget má Všenory rád. Jeho tvorbu zde můžeme vidět hned na několika významných místech. V nově zřízeném kulturním sále Vladimíra Holana na obecním úřadě bychom našli bustu Vladimíra Holana, jejímž autorem je Jan Maget. Také informační centrum nedávno obdrželo pamětní desku pro nově otevřené Centrum ruské emigrantky Mariny Cvetajevové. Vše-

norská Základní škola Josefa Kubálka obdržela od Jana Mageta keramickou plaketu Josefa Kubálka. Tajemný, romantický dům ve Všenorech, ve kterém Jan Maget bydlí, ho inspiroval mnohokrát v jeho tvorbě. Nejen při ilustrování výpravné dějepisné knihy „České země v době baroka“. Svými kresbami doprovodil mimo jiné i knihu „Evropské stromy“ od českého botanika a popularizátora vědy RNDr. Václava Větvíčky.

V roce 1980 obdržel Jan Maget čestné uznání za *Přírodopis pro 5. ročník základní školy*, roku 1987 čestné uznání za *Kapesní atlas semen, plodů a klíčnicích rostlin*, v roce 1989 čestné uznání za ilustrace k slovenskému titulu *Příroda okolo nás*. Roku 2003 byla publikace Atlas biologie člověka oceněna titulem Nejkrásnější česká kniha roku v kategorii učebnic.

Všenory jsou pro Jana Mageta místem odpočinku, ale i místem, kde rád tvoří. Pohledy na zalesněné okolní kopce mají nejen inspirativní, ale i uklidňující účinek. O to zřetelněji vnímají manželé Jan a Eva narůstající dopravní ruch na silnici druhé třídy, která obec protíná. Ještě že se v poslední době podařilo obci vybudovat chodníky podél nejužších ulic, zejména tam, kde doprava nebývale narůstá. Udržet Všenory jako příjemné místo pro tvořivou práci a zároveň pro klidné bydlení bude čím dále, tím obtížnější. Mohl by tomu napomoci třeba obchvat obce, který by odklonil projíždějící automobilovou dopravu. Nebo třetí kolej na zdejší regionální železniční trati, když se jedna kolej, jedno v jakém směru, neustále opravuje. Ti, co každodenně cestují vlakem do práce, vědí, o čem je řeč.

S Janem Magetem a Evou Haškovou si povídal Václav Götz

Foto: autor článku

Co je nového ve všenoršské knihovně

Březen a duben nám ve Všenoršské knihovně rychle uběhly. Ani jsme neměly s kolegyněmi Janou Müllerovou a Eliškou Reitspiesovou čas se zastavit. Kromě geologické vycházky, ornitologické přednášky a vycházky jsme stihly organizačně náročnou Noc s Andersenem a další akce. A co nás nejvíce těší, v knihovně je stále živo, přicházejí noví čtenáři. Do čítárny míří uživatelé na internet nebo tam v klidu studují. Máme připraveny propagační letáky pro naše literární muzeum, které měly dobrý start na Světě knihy 2017.

Hoďně se věnujeme dětským čtenářům. Návštěvy **děti Základní a mateřské školy Josefa Kubálka Všenoršy** probíhají průběžně během školního roku. Děti přicházejí i s rodiči. Dětské knihy se hoďně půjčují, nové se na regálech moc neohřejí. Z toho důvodu jsme přikoupili větší počet knih pro děti a mládež, např. komiksy, fantasy, detektivky, pohádky ... V květnu tradičně probíhá slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře.

Tematické výstavy knih se mění zhruba jednou měsíčně. Jejich účelem je připomenout knihy, které jsou kvalitní, zajímavé, ale mezi 15 tis. svazků je čtenáři snadno přehlédnou. Máme radost, že se těší zájmu čtenářů a že si z nich rádi vybírají. Témata jsou různorodá: Mezinárodní den divoké přírody, komiksy...

Noc s Andersenem 2017 31. 3. 2017

Zábavné odpoledne pro děti

Tradičně spolupracujeme se školní družinou. Děti si užily živé netopýry, o kterých zajímavě vyprávěla Helena Jahelková. Eva Tomisová jim četla z příběhů o netopýrech. Tvořivá dílna s Janou Müllerovou už o netopýrech nebyla, ale byla stejně skvělá. Jana Müllerová zvládla zabavit plný sál dětí. Splněné úkoly střídaly četné odměny, v sále panovala tvůrčí atmosféra a dobrá nálada.

Večer s múzou, aneb o tom, jak se „tvoří“

Dana Sahánková přiblížila malování perem a tuží na plátno. Hana Kofránková se studentkami DAMU se věnovaly recitaci. Jiří Stivín hovořil o Centru pro improvizaci v umění - CAPART ve Všenoršech a také hrál a byl to úžasný zážitek! Po ukončení programu bylo připraveno malé občerstvení. Večer uváděl Vladislav Veselý. Program doplnila Eva Tomisová citáty o knihách a knihovnách.

Úvodem večera byl slavnostně pokřtěn Jiřím Stivínem a Zdeňkem Seidlerem všenoršský historizující praporec, který nám předali Lenka Svobodová z Regineif festivitates a Jiří Kutílek z agentury

Alotrium. Po celou dobu byly v provozu Všenoršská knihovna a Centrum Mariny Cvětajejové. To ani jinak nešlo, když byla Noc knihoven.

Mrzí nás, že byla odpoledne přerušena vlaková doprava a někteří naši účinkující a diváci zůstali po nádražích nebo uvězněni ve vlaku. Několik z nich se nám podařilo přivést autem. I když večer z toho důvodu začal s malým zpožděním (počkalo se na všechny), doře to vše dopadlo.

Jarní geologická vycházka proběhla 23. 4. 2017 a byla v pořadí šestnáctá. Strávili jsme zajímavý den v oblasti mezi Křivoklátskou vrchovinou a Brdy. Mezi lokalitami jsme se tentokrát přepravovali auty. **Zúčastnili se i zájemci o geologii z Ostravy a Aše !**

Filip Stehlík, náš průvodce, vycházku pro Všenoršský zpravodaj podrobně popsal: Vycházka byla dosti náročná. Ne snad fyzicky (mezi lokalitami jsme se převáželi auty), ale intelektuálně. Seznámili jsme se s dějinami středních Čech v období nejmladších starohor a spodních prvohor. Epizoda z historie Země dlouhá 160 milionů let (630–470 Ma) nám zabrala zhruba sedm hodin a navštívili jsme šest lokalit.

Shrňme si poznatky, o kterých byla řeč na jednotlivých lokalitách do uceleného příběhu: Vycházku jsme začali v době vzdálené od dneška zhruba 630–540 milionů let. Tehdy na konci starohor se naše území nacházelo v prostředí hlubokomořského příkopu, kde se usazovaly turbiditní a svahové sedimenty, na dně prýštily horké, magmatem ohřáté prameny, u kterých snad přežívaly primitivní organismy a vznikaly tu velmi tvrdé křemičité horniny, dnes označované jako buližníky. Při podsouvání oceánské kůry pod kontinent se postupně uzavíralo moře a sedimenty usazené v hlubokomořském příkopu se začaly vrásnit a přesouvat přes sebe. Nakonec byly vyzdvíženy nad hladinu zaniklého moře během tzv. kadomského vrásnění.

Mohutné horstvo, které vrásněním vzniklo v rámci kontinentu Gondwana, začalo okamžitě podléhat intenzivní erozi. A právě hrubozrnné sedimenty v podobě pískovců a slepenců, které se ukládaly v hlubokých údolích kadomského horstva, reprezentují celé spodní kambrium; my jsme si je prohlíželi v sedle pod Bílou skálou. Ve středním kambriu zalilo horské snížení moře, jehož sedimenty a fauna jsou zachovány v jinec-

Všenorská knihovna a Informační centrum Berounka Centrum Mariny Cvětajevové – literární muzeum

Pondělí 16.00 – 19.00
Středa 14.00 – 19.00
Každá sobota 9.00 – 12.00

Tel.: 607 263 700
knihovna@vsenory.cz

kém souvrství. Moře však poměrně brzy ustoupilo a sedimentace zase přešla do ryze kontinentální v rámci ohrazenického souvrství (viděli jsme na odkryvu v Medovém Újezdu). Ve svrchním kambriu převládala intenzivní suchozemská vulkanická aktivita způsobená tektonickými procesy při okraji kontinentu Gondwana.

Vulkanická aktivita na konci kambria byla pravděpodobně projevem podsování oceánské desky pod gondwanský kontinent, při čemž docházelo k oddělování okrajových částí Gondwany od mateřského kontinentu. Při oddělování vznikl mezi kontinentem a ostrovem mělký úzký záliv nebo průliv, ve kterém se začaly usazovat sedimenty zrnitosti písku až štěrku. Tento materiál nebyl transportován na velké vzdálenosti, protože je zrnitostně

i minerálně nevytříděný a reprezentují ho především horniny zvané droba a arkóza. Černé skály, které obklopovaly průliv (a byly zdrojem sedimentů), byly vulkanického původu (kambriického), nebo je tvořily břidlice a prachovce z konce starohor. Velmi zajímavý odkryv, kde na zvrásněné starohorní dno nasedají arkózy třenicického souvrství ukládané na začátku ordoviku, jsme studovali pod východní bránou hradu Točnick. U západní brány hradu si je možno dobře prohlédnout silicity nadložního mílinského souvrství. Obě zmiňovaná souvrství spodního ordoviku jsme si prohlédli také na jejich typických lokalitách: v Třenicích na lokalitě Holý vrch, kde je také 19 m vysoká rozhledna s dalekým výhledem, a na vrchu Mílina u Olešné. Lokalita Mílina u Olešné je zajímavá tím, že zde sedimenty obsahují fosfátový tmel, ze kterého se při zvětrávacích procesech vytváří minerál wavellit – vzorky wavellitu si odnesli snad všichni účastníci vycházky.

Chronologicky posledním „listem“ naší vycházky bylo klabavské souvrství, které se ukládalo na přelomu spodního a středního ordoviku v prohlubující se mořské pánvi. Souvrství je dobře odkryto v Medovém Újezdu.

Výlet daleko na západ nám umožnil seznámit se s horninami, ve kterých je zaznamenán příběh vzniku a rozpadu pradávného horstva, a počátky oddělování naší krajiny od mateřské Gondwany v ordoviku.

Pořadatelský tým (Filip Stehlík a Alena Sahánková, Všenorská knihovna) se těší na podzim, někdy v říjnu, zase někde v dávných dobách dějin planety Země...

2.ornitologická přednáška a vycházka, tentokrát za tajemstvím ptačího zpěvu

Přednáška se uskutečnila v úterý 18. 4. 2017 a terénní vycházka do okolí za ptačím zpěvem pak v neděli 30. 4. 2017. Jarní nedělní ráno přineslo řadu nevšedních zážitků. Na všensorské zastávce nás přivítal doktor

Zdeněk Valeš a čirou náhodou s koruny stromu holub hřivnáč.

Pod vedením pana Valeše jsme měli možnost vnímat zpěv ptáků trochu jinak. Učili jsme se rozpoznávat jednotlivé pěvce. Během procházky jsme viděli a slyšeli 42 ptáků: holub hřivnáč, slavík obecný, pěnice černohlavá, sýkora koňadra, drozd zpěvný, drozd kvíčala, kukačka obecná, kos černý, stehlík obecný (pták ohrožený chemizací zemědělství), pěnkava obecná, hrdlička zahradní, straka obecná, volavka popelavá, kachna divoká, poštolka obecná, žluna zelená, vlaštovka obecná, bažant obecný, který se v přírodě již moc nemnoží ...

(Kateřina Šínová si udělala pečlivé poznámky a ty nám poskytla.)

Naše cesta vedla od všensorské železniční zastávky kolem dnes již zarostlého bývalého hřiště za tratí a pak podél řeky Berounky k železničnímu mostu.

Kradou či nekradou straky? Dozvěděli jsme se, že proběhl průzkum hnízd a nic se v nich nenašlo. Takže straky nekradou?

Dle skořápek nacházených na zemi bylo vidět, že ptáci již hnízdí a mláďata některých druhů jsou již venku z vajec.

A co jsme ještě zažili? U sádek doktor Valeš předvedl **kroužkování ptáků**. Ukázal nám různé velikosti kroužků. Kroužkoval pěnici černohlavou, samce a samičku sýkory koňadry. Dozvěděli jsme se, že lovci v Africe vyrábějí z kroužků ulovených ptáků ozdoby pro ženy. Kolega ornitolog získal náhrdelník z kroužků ptáků od jedné afričanky, a ten pak vydal velice zajímavé svědectví o pohybu ptáků.

Co jsme se dozvěděli na předchozí přednášce: Ptáci zpívají písničku svého druhu. Některé druhy napodobují zvuky nejen jiných ptáků, ale i např. telefony. Jedni z nejlepších slavíků jsou z našeho okolí. Ptáci umí i lhát. Varovné signály se učit nemusejí, prostě je znají. Zpívá převážně samec. U některých druhů zpívá i samice.

„Vítání ptačího zpěvu pořádá v České republice Česká společnost ornitologická (ve spolupráci s dalšími organizacemi i jednotlivci) a navazuje tak na tradici založenou v roce 1983 v Birminghamu pod názvem Dawn Chorus Day, kde místní ornitologové přišli s nápadem přivítat vždy první neděli v květnu ptačí zpěv. Později byla převzata řadou národních partnerů sdružení BirdLife International. Po osmnácti letech tak můžeme i u nás hovořit o tradici. Počet míst, na kterých se v ČR Vítání ptačího zpěvu koná, i návštěvnost jednotlivých akcí každoročně roste, především díky obětavosti a vytrvalé snaze všech organizátorů, kteří se snaží připravit pro účastníky co nejzajímavější program.“

Zdroj: Česká společnost ornitologická www.cso.cz/index.php?ID=3073

Regionální kolo prezentační přehlídky Křížem krázem naším krajem – 4. ročník - se uskutečnilo 28. 4. 2017. A Všenorská knihovna byla poprvé u toho.

Přehlídky prezentací, kterou organizovala Základní škola a Mateřská škola Josefa Kubálka ve Všenorech, se zúčastnili žáci ze základních škol v Dobřichovicích, Nučicích, Litni, Mníšku pod Brdy a Černošic. Témata byla „Známa osobnost našeho okolí“ nebo „Výlet do okolí obce“. Prezentace byly zajímavé a nápadité. Moc si vážíme pozvání.

Eliška Reitspiesová se po celou dobu věnovala v knihovně zájemcům z řad zúčastněných dětí a pedagogů. Jsme rádi, že jsme se s paní ředitelkou Bartoníčkovou domluvíly, že powerpointové prezentace uložíme v elektronickém knihovním systému, aby byly přístupny veřejnosti.

Už jsem čtenář a moje kamarádka je knihovna

Naším maskotem je **MOUDRÁ SOVA**

Na knižních regálech je spousta pěkných knih: pohádky, příběhy, básničky, detektivky, komiksy, fantasy, encyklopedie ...

Všechny čekají na své čtenáře.

Z knížek se dozvíš spoustu věcí

Kronikář Drahomír nakreslil do své knihy o Všenorech „900 let obce Všenory“ obrázek všensorského altánku, kterému se říká ... Víš to? Pokud si nevíš rady, v knihovně ti rádi pomůžeme.

Kdy je Všenorská knihovna otevřena?

Pondělí

**8:00 - 11:00,
13:30 - 18:00**

Středa 13:30 - 18:00

Sobota 9.00 - 12.00

Altánek si můžeš vybarvit.

Tam by se v létě četlo!

Všenorská knihovna pomáhá při pátrání po Josefovi Ponetovi

Dr. Pavel Buchtele, Státní okresní archiv Praha-západ Dobřichovice nás oslovil s dotazem, zda nemáme informace o Josefovi Ponetovi. Rádi bychom vás požádali o pomoc. Pokud víte o Josefovi Ponetovi další zajímavá fakta, prosíme o kontaktování Dr. Pavla Buchteleho na mail: pavel.buchtele@soapraha.cz nebo o kontaktování naší knihovny.

„V letech druhé světové války byla naše země okupována, ale přesto v zahraničí vznikaly vojenské jednotky tvořené jednak těmi, kteří po okupaci emigrovali, a také našimi krajany, kteří dlouhodobě žili v zahraničí. Mezi těmito statečnými muži i ženami byl i náš občan tehdy ještě samostatné obce Horní Mokropsy, která je dnes součástí Všenor.“

Narodil se 14. 4. 1914 v Praze, ale později se přestěhoval do Horních Mokropes. Když mu byly tři roky, padl jeho otec v první světové válce (v roce 1917). Josef Poneta se v letech 1928–1931 vyučil řezníkem. Po okupaci byl pracovní nasezen v zahraničí, od roku 1943 ve Francii (v té době okupované nacistickým Německem). Po vylodění spojeneckých vojsk ve Francii v roce 1944 uprchl a přihlásil se u amerických vojáků.

Poté požádal o přijetí do československé zahraniční armády, kam byl odveden dne 23. 11. 1944 ve Velké Británii. Dne 29. ledna 1945 byl přidělen k 3. rotě autopratoru a odešel na frontu, aby se v rámci československé obrněné brigády zúčastnil bojů u Dunkerque. Po vylodění spojeneckých vojsk v Normandii se podařilo rychle vytlačit německá okupační vojska z většiny francouzského území. Na některých místech (jako bylo město Dunkerque) se však stále bránila německá vojska. Tento přístav bránila silná posádka a českoslovenští vojáci jej obléhali od roku 1944 až do konce války v květnu 1945.

Josef Poneta padl 15. 04. 1945 v bojích o Dunkerque. Příštího dne 16. 4. 1945 byl pohřben na Municipal Cemetery Bourbourg, hrob č. 51. Pokud má někdo nějaké další informace o tomto všensorském válečném veteránovi, bude za ně autor vděčný.“

Alena Sahánková

AUTOOPRAVNA BEER

**Mechanické opravy
osobních automobilů
Příprava a realizace STK a emisí
Výměna čelních skel
Autoelektrika
Klempířské práce
Pneuservis**

**VŠENORY 486
Mobil: 603 182 873**

**Po - Pá: 7.30-12.00
13.00-17.00**

Co je nového v kulturní komisi

Socha sv. Václava z bývalého parku Teyrovských

Socha sv. Václava od sochaře a restaurátora Čeňka Vosmíka je součástí parku, který vybudoval ve dvacátých letech minulého století Ing. Edmund Teyrovský. Socha je přesná kopie Vosmíkovy sochy z r. 1906. Tento český sochař a restaurátor studoval Akademii výtvarných umění ve Vídni v mistrovském ateliéru Edmunda von Hellmera. Byl rovněž asistentem J. V. Myslbeka.

Výška sochy je 2,3 m a je odlita z betonu. Stávala v zahradě nad silnicí, na vysokém podstavci z bílých cihel. Zahrada bývala součástí parku Ing. Edmonda Teyrovského. Majitelé, manželé Dvořákoví sochu věnovali obci. Moc si toho vážíme a děkujeme.

Sv. Václav bude umístěn před všennorským kostelem sv. Václava. Autorem vizualizace je Jan Maget. Než se socha umístí na nové místo, bude nutné ji opravit. Proto byla odvezena do ateliéru sochaře a restaurátora Petra Váni. Začátkem dubna 2017 byla socha sejmuta Petrem Vánou a Tomášem Vánou s podstavce a Jiří Boháč ji pomocí jeřábu přenesl na nákladní auto, aby mohla být převezena do ateliéru Petra Váni. Nebylo to jednoduché. Cementové cihly pod sochou byly velice kvalitní a nebylo lehké je odsekát.

Na novém podstavci před kostelem sv. Václava bude nápis, který zdobil původní podstavec: ŽIJTE V LÁSCE ! BUĎTE SVORNÍ !

V roce 2015 jsme vzpomenuli Jaroslava Mašitu, který byl v 18 letech 7. května 1945 zastřelen. Připomeňme si v tomto čísle Všennorského zpravodaje dalšího všennorského hrdinu.

František Másílko

8. května 1945 byl na hlídce zastřelen třicet čtyřletý úředník z Prahy, František Másílko. Bohužel nevíme, jak přesně se to stalo. Domnívali jsme se, že se na dobrovolné hlídce v lese v Horních Mokropsích setkal s německým příslušníkem SS v civilu, který byl na ústupu. Panu Másílkovi se vzpříčila střela v hlavě a nemohl se bránit. Máme novou informaci, že pan Másílko vyzval prchajícího člena oddílu Banderovců, aby se legitimoval a on z kapsy místo dokladů vyndal zbraň a vystřelil na pana Másílka. Ať se to stalo jakkoliv, na tom, že pan Másílko zemřel při obraně vlasti, to nic nemění.

Událost rozhodla nejen o jeho osudu, ale také o životě jeho manželky Oldřišky a jejich nenarozeného dítěte. Příběh tohoto manželství byl krátký a tragický. Vzali se v roce 1938, přežili válku, na jejímž sklonku čekali dítě. Oldřiška Másílková z prožitého šoku o dítě přišla. Bolest ji dle jejího prasynovce, Pavla Maliny, provázela po zbytek života. Nemohla o tom ani mluvit.

Pavel Malina nám zaslal fotografii, na které stojí vpravo nahoře František Másílko a pod ním sedí jeho žena Oldřiška. Snímek je z roku 1945.

Pavel Malina pomníček, který stojí v lese nad chatovou osadou Montana, v roce 2015 opravil. Vše zachoval původní. Napsal nám, že je moc rád, že pan František neupadl v zapomnění a že jsou lidé, kteří se snaží zaznamenat a předat dál vzpomínky, zachycující příběhy obyčejných lidí, kteří měli jistě jiné plány se svými životy, které nečekaně zmařila válka.

Pokud půjdete lesem kolem pomníčku, prosíme Vás, pokud by bylo třeba, očistěte pomníček od listů a nánosů, či vyměňte květiny. Pomníček byl postaven na počest člověka, který by jistě rád žil. Děkujeme.

Alena Sahánková, kulturní komise

Ohrožené polní plevely

Modré chrpy, rudé máky, žluté hlaváčky – všechny tyto pestře kvetoucí kytky zkrášlují každé jaro naši krajinu. Pohled na ně ale může být i zcela odlišný. Patří totiž mezi polní plevely. Plevely, jakožto letitý „nepřítel zemědělce“ a „škůdce ohrožující kvalitu sklizně“ jsou odedávna hubeny všemi prostředky. S rozvojem agrochemikálií a těžké mechanizace v zemědělství jsou ale tyto prostředky čím dál tím drastičtější. A tak se stávají polní plevely stále více ohroženým fenoménem. Tiše mizí z naší krajiny, aniž bychom si toho pořádně všimli. Pojďme se proto na chvíli zastavit a představit si tuto zajímavou část naší květeny.

Polní plevely jsou nedílnou součástí české venkovské krajiny již minimálně od středověku. Některé jsou u nás úplně původní, většina z nich ale patří k tzv. archeofytům (druhy zavlečené na naše území před objevením Ameriky a zdomácnělé – dnes považované za součást naší květeny). Dostaly se k nám většinou z oblasti Blízkého Východu, Orientu a Jižní Asie, odkud k nám byly dovezeny spolu s obilnými zrny. Mezi nejznámější polní plevely patří např. chropa polní (dovezená nejspíše z jižní Evropy), vlčí mák (u nás asi zcela původní), hlaváček letní (pochází z Blízkého východu) nebo ostrožka stračka (u nás také zcela původní), celkově se ale jedná o skupinu zhruba 400 rostlinných druhů. Přestože některé polní plevely jsou dosud ještě běžné (vlčí

Pole s máky ve Všenorách. Autor: Tereza Mináriková

mák), jiné se postupně dostávají na seznamy ohrožených druhů (hlaváček letní, mák polní) a jiné už dokonce vyhynuly (mařinka polní, kakost český). Poslední revize červených seznamů rostlin pro Českou republiku ukázala, že mezi ohrožené druhy patří už více než 120 druhů polních plevelů a situace se bohužel dále zhoršuje.

Polní plevely se dokonale přizpůsobily životu v „polních podmínkách“. Mají velice krátký životní cyklus, k rozmnožení jim stačí většinou jediný rok, maximálně dva. Produkuje velké množství semen, které se dobře šíří, a na rozdíl od ostatních rostlin dobře snáší zaorání (a vyorání) z půdy. Na poli se totiž tradičně střídaly různé druhy plodin, aby se půda nevyčerpala, a tak musejí i plevely umět „cestovat“ za vhodným prostředím. Nedokážou přežít v klasických lučních společenstvech, odkud je vytlačí větší a silnější druhy. Proto hrají v záchraně polních plevelů chráněná území malou roli – polní plevely prostě patří na pole, jinde žít neumí. Zde mají i svou nezastupitelnou ekologickou roli – celé jaro a léto poskytují potravu řadě druhů hmyzu a v neposlední řadě i polní zvěři. Navíc krásně vypadají. Rozkvetlými poli s vlčím mákem se můžete právě teď pokochat i na polích kolem Všenor. Procházka mezi poli plnými těchto zemědělských škůdců může být docela romantická.

Čím jsou tedy tyto zdánlivě odolné kytky na polích nejvíce ohrožovány? Herbicidy, čištění osiva, ale i používání těžké zemědělské techniky vede k postupné likvidaci populací plevelů. Pomoc je zde podobná jako u řady dalších ohrožených polních druhů – omezit chemii, zavést úhory a meze, hospodařit šetrněji. Snadná rada, těžká pomoc. Ale věřím, že za výsledek to stojí. Kdo z nás by si dovedl představit svět, ve kterém by nikdo nevěděl, co znamená „máš oči jako chrpy“, a nikdo by neznal makovou panenku? Za to se přece vyplatí bojovat. Hezké všenorské léto :-)

Tereza Mináriková

R.F. Servis

Richard Feglar

NABÍZÍME:

- nejvyšší kvalitu tepelných čerpadel ze Švýcarska s Švédskem
- plynofikace objektů
- zednické práce, rekonstrukce bytů, sádkartony
- návrhy řešení a rozpočty zdarma
- zřízení či opravy ÚT
- solární kolektory, ohřevy TUV

KONTAKT:

Richard Feglar, mob. 604 269 158, e-mail: rfservis@volny.cz

PROVOZOVNA:

Květoslava Mašity 244 Všenory, tel./fax: 257 710 163

Dva Janové

V době, kdy vyjde další číslo našeho zpravodaje, budeme opět vzpomínat výročí tragického konce Jana Husa v Kostnici. Socha této velké postavy českých dějin stojí v naší obci od roku 1923. To, co o něm víme, pochází většinou z Palackého výkladu našich dějin. Ale co vlastně doopravdy víme?

Hus je především znám jako kazatel v Betlémské kapli. Ale byl také mistrem a později rektorem Pražské university, spisovatelem, jazykovědcem, vyhnanecem a nakonec národním mučedníkem.

Mistrem svobodných umění se Hus stal na pražské univerzitě v roce 1394. Po roce 1401 je nejdříve děkanem filosofické fakulty a později dokonce rektorem univerzity. Právě v době, kdy Hus stál v čele university, vydal Václav IV. dekret Kutnohorský. Tímto dekretem se změnil počet hlasů na univerzitě 3 : 1 ve prospěch Čechů. Dříve měli 3 hlasy zahraniční studenti. Tato skutečnost, která vypadá jako velké vítězství českého žilvu na univerzitě, ve skutečnosti univerzitu poškodila. Na zahraniční university odešla nejen řada studentů, ale také četní profesori. Vědecká úroveň university tím byla na dlouhou dobu podstatně snížena.

Hus byl velmi plodným spisovatelem. Napsal na 30 spisů od krátkých statí po rozsáhlé knihy. Psal i za svého pobytu v Kostnici a dokonce i ve vězení. Jedná se vesměs o spisy náboženské. Připomenu namátkou Výklad víry, Výklad desatera božích přikázání, O církvi (kritika papežství) nebo Postilla – vyložení svatých čtení nedělních. Je nutné říci, že Hus vycházel ze spisů Johana Viklefa. Právě Husův výklad Viklefova učení byl pak hlavním tématem výsledků Husa před Kostnickým sněmem.

Husova kázání v Betlémské kapli jsou bezpečně doložena po roce 1402. Kritizoval rozmařilost církve, hříšný život kněží a prodávání odpustků. Kázání byla hodně navštěvována a stávala se stále populárnější. Z počátku byla jeho činnost podporována králem Václavem IV. i arcibiskupem Janem Zajícem. Na jeho kázání údajně chodila i královna Johana. Postupně vliv Husa na obyvatele pražských měst sílil a on si toho byl dobře vědom. Jeho kázání vedla až k nepokojům a napadání kněží a odpůrců Husova učení. Pohár přetekl zřejmě poté, co se v kázání objevila teorie o neposlušnosti podaných proti církevní i světské vrchnosti. Hus ztrácí podporu krále i arcibiskupa a papež Jan XXIII vyhlašuje klatbu na Husa a nařizuje dokonce zbořit Betlémskou kapli. (pozn. red.: *Jméno Jana XXIII (vzdoropapeže 1410–1415) bylo škrtnuto z církevních dějin. Proto v letech 1958–63 existoval další Jan XXIII*)

Husovi nezbyvalo než opustit univerzitu a poté i Prahu (1412). Odchází na Kozí hrádek u Tábora, kde je mu poskytnut asyl. Kázal dál po okolí, často pod širým nebem. Do Kostnice byl svolán velký církevní sněm. Nejde samozřejmě o Husa, ale o skutečnost, že v této době byli dokonce 3 papežové – Řehoř XII, Benedikt XIII a Jan XXIII. Římský král Zikmund Lucemburský chtěl tuto situaci vyřešit. Přestože u nás ho známe jako „lišku ryšavou“ podědil po svém otci Karlu IV. značné státnické nadání. Jednání sněmu započala v listopadu 1414. Hus byl před sněm předvolán. Na cestu dostal glejt, tedy listinu, která mu zaručovala bezpečnost. Bohužel jen po cestě, nikoliv při jednání před konci-

lem.

Do Kostnice se Hus vydal údajně z hradu Krakovce. Někteří historikové Husův pobyt na Krakovci zpochybňují. Pro další vývoj událostí to nemá žádný význam. Hus odjížděl pravděpodobně s tím, že se před sněmem obhájí i za cenu ústupků. Alespoň jeho první slyšení tomu nasvědčuje. Situace se postupně zhoršovala, tlak na Husa se stupňoval nejen ze strany církevních hodnostářů aby odvolal, ale i od Husova doprovodu aby vytrval. V březnu 1415 sněm opouští Jan XXIII, jeden z papežů, a podmínky Husova věznění byly zhoršeny. Postupně jsou dokázány jednotlivé články Husovy obžaloby, tedy alespoň většina z nich. Hus odmítá odvolat, je prohlášen za kacíře a předán k potrestání světské spravedlnosti. Cesta pak vede již jen na hranici u Bodamského jezera. Do jezera je také vhozen popel z hranice.

Zikmund se nijak nepokusil českého kazatele ochránit. Císařská moc úzce závisela na moci církevní a z tohoto pohledu byl jeden kacíř jen kapka v moři. Možná kdyby tušil jak půjde běh dějin, přece jen by zasáhl. Zanedlouho totiž dostal „opovědný list“ 452 českých pánů a zemanů. Pak už vedla cesta k husitským válkám a druhému Janovi tedy Janu Žižkovi. Nakonec musel Zikmund české země jako své dědictví dobývat válečnou mocí. **M. Lehovec**

**Chystáte se prodat nemovitost?
Chcete ji prodat bez starostí?
Zavolejte mi, rád přijedu za Vámi.**

RE/MAX
Horizont

Zahodte své starosti, nabízím:

- ▶ **Profesionální zpracování prezentace nemovitosti**
- ▶ **Zajištění účinné inzerce na největších realitních serverech**
- ▶ **Férové a profesionální jednání**
- ▶ **Právní servis přes certifikovanou advokátní kancelář**
- ▶ **Bezpečnou úschovu peněžních prostředků**
- ▶ **Předání nemovitosti novému majiteli**
- ▶ **Kompletní servis spojený s prodejem nemovitosti**

Jaroslav Pýcha

722 490 490

Váš certifikovaný realitní makléř

Více o mně na www.jaroslavpycha.cz.

V této lokalitě hledáme:

**Rodinný dům
Byt v OV s balkonem
Chatu zděnou i dřevěnou**

jaroslav.pycha@re-max.cz

Akademie pro seniory

Akademie je prezentována ve Zpravodaji již jako velmi tradiční iniciativa několika lidí v ŠVČ Všenory a klubu místních důchodců. Akademie organizuje přednášky a workshopy týkající se historie, přírody, práva, vzdělávání, současné i historické literatury a výtvarného umění. Není omezena věkem a pro obyvatele obce Všenory je bezplatná. Akademie vznikla v dubnu 2012 a nyní tedy slaví pět plných let. Snad se jí bude dařit také v letech následujících. Udržuje si minimálně jedno setkání měsíčně a tradiční vánoční besídku s doprovodem harmoniky. Připojujeme pár fotografií jako pozvánku na další akce Akademie. Sledujte web SVČ.

Krásy vytvořené vodou

Na jaře byly zorganizovány tři výlety turistického kroužku. Všechny mířily (s ohledem na věk účastníků) do středně až těžce náročných terénů. Nechyběly schody, řetězy, lana a přechody potoka po naházených kládách. Nechybělo sněžení, kroupy, déšť, mokré nohy ani vedro i mráz. Vedle dobrodružství však nechyběl ani relax, užívání si společnosti, opékání buřtů nebo jen obyčejné pozorování okolí – v makro i mikro měřítku bylo co obdivovat (vizte na fotografiích Kamily Mimrové a Petra Koubka).

První z jarních výletů proběhl koncem března a zavedl účastníky na stezku v mracích podél Štěchovické údolní nádrže. Stezka kopíruje starou cestu romantiků od sochy Jana Nepomuckého (dnes u paty Slapské přehrady) přes bývalou (i současnou) trampskou osadu Ztracenka v okolí tzv. Svatojánských proudů do Štěchovic.

Další výlet proběhl 18. dubna a cílem bylo neutopit se při průchodu zlatonosným údolím Bojovského potoka a nalézt to, co je nejzajímavější. Vzhledem ke zvýšené hladině potoka nebylo tím nejzajímavějším asi zlato, ale pomoc druhých. A že ji při dvanáctinásobném překonávání potoka bylo třeba! Poslední výlet (ze dne 13. května) se od předchozích lišil tím, že bylo konečně příznivé, teplé jarní počasí. Malí turisté tentokrát poznali dolní Sázavu: tedy opět návrat do velkých údolních scenérií a k trampské klasice.

Během výletů děti plní úkoly a dostávají ceny od organizátorů kroužku. Soutěže jsou zaměřeny na dovednosti pohybu a orientace v krajině i na mapě, dále na poznávání přírody, života lidí v okolí cest dnes i v minulosti, ale také na prožívání a jeho reflexi (např. dramatizací), podporu kamarádů a další, aktuálně oceňované tzv. klíčové kompetence účastníků. Více se o kroužku dozvíte, když navštívíte jeho web: <http://digifolio.rvp.cz/view/view.php?id=12775>.

P. Koubek

Hudební kroužky SVČ

SVČ Všenory organizuje hudební kroužky ve spolupráci s vynikajícími individualitami v osobách lektorů. Kroužky jsou povětšinou vedeny individuálně, jako je to zobrazeno na snímku č. 1 (autor: SVČ). S kroužky začínáme již v předškolním věku. Mladší školní děti se učí primárně doprovody k oblíbeným písním a skladbám podle svého výběru. Ale nabízíme podle schopností a přání dítěte i hudební přípravku se vším všudy, tedy s terminologií, technikou a s následnou možností přejít do hudebního studia.

Tradiční je také všensorský kytarový kroužek. Ten vede paní Pikardová. Atmosféru společného hraní dokumentují její vlastní fotografie. Mladí kytaristé hrají a zpívají hlavně ve školách v okolí. Je otázkou i pro zkušené čtenáře tohoto Zpravodaje, kolik generací zpěváků a zpěvaček už tento kroužek vybavil základními dovednostmi kytarové hry.

Mezi rodinu hudebních kroužků SVČ náleží také sborový zpěv pod vedením pana J. Polívky. O činnosti tohoto tělesa, které často vystupuje i po boku profesionálních muzikantů (naposledy 24. 5. 2017 na Jazzu v Černošicích) říká dirigent sboru toto: „Pracujeme s hlasem i s hudebními nástroji. Učíme se správně dýchat, udržet rytmus, zlepšovat motoriku a schopnost soustředit se. Koncertujeme.“ (zdroj: web sboru Mifun) Přijďte se podívat na koncert v Černošicích a o měsíc později i ve Všenorech!

P. Koubek

Soutěž pro děti na téma „Odvaha“

SVČ za podpory Středočeského krajského úřadu a Magistrátu hlavního města Prahy uspořádal soutěž pro děti a žáky zaměřenou na literární a výtvarné vyjádření odvahy a na překonání strachu. Soutěž měla připomenout výročí Charty 77 a mnoha statečných obětí a nonkonformních osobností dějin. Soutěž je pořádána každoročně a jako každý rok měla hojně množství účastníků, zejména z řad předškolních dětí. Kdo zvítězil, nyní neprozradíme. Dovolujeme si ale pozvat všechny na koncert hudebních kroužků SVČ, který proběhne v sále Obecního úřadu ve Všenorech 15. června od 17 hodin. Během programu budou oceněni laureáti a vybraná díla zde budou prezentována. Rovněž budou představeny některé další kroužky SVČ a lektoři. Těšíme se na Vás!

Další koncerty SVČ Všenory

8.6.2017	17:00	Club Kino Černošice, Fügnerova 263
8.6.2017	18:30	Club Kino Černošice, Fügnerova 263
14.6.2017	17:00	Club Kino Černošice, Fügnerova 263
14.6.2017	18:30	Club Kino Černošice, Fügnerova 263
15.6.2017	17:00	Club Kino Černošice, Fügnerova 263
15.6.2017	18:30	Club Kino Černošice, Fügnerova 263
21.6.2017	17:00	Mariapoli, Mladoboleslavská 667, Vinoř
21.6.2017	18:30	Mariapoli, Mladoboleslavská 667, Vinoř
22.6.2017	17:00	Mariapoli, Mladoboleslavská 667, Vinoř
22.6.2017	18:30	Mariapoli, Mladoboleslavská 667, Vinoř

František Činčera a Josef Sojka

Pedagogové působící na škole ve Všenorech v šedesátých a sedmdesátých letech minulého století.

V roce 2017 vzpomene 100 roků od jejich narození (F. Č. narozen 16. 1. 1917 - J. S. narozen 16. 4. 1917).

Jejich společná pedagogická a řídicí práce ve Všenorech trvala od r. 1961 do r. 1977. Plných 16 školních roků! Oba pocházeli z Českomoravské vysočiny, byť každý z jiné strany. Oba měli vztahy a ve své osobnosti hluboce zakořeněný vztah k venkovu a lidem na venkově žijícím. Jejich počáteční trnitá cesta za prací učitele se též v mnohém podobá. Lásky k přírodě a včelám především je též jejich společným jmenovatelem.

Na škole ve Všenorech působili v době, která nebyla jednoduchá. Zajistit materiální podporu ke zlepšení prostředí je stálo vždy hodně sil. Realizovat cíle byl pak jejich společný úkol, který dokonávali za pomoci rodičů žáků i místních činovníků.

Výsledky jejich pedagogické a řídicí práce jsou zřejmé. Ze školy odcházeli absolventi, z nichž jsou dnes dobří řemeslníci, inženýři, učitelé, lékaři i ostatní konající svoji práci v dalších profesích.

Mezi těmito dvěma osobnostmi všenoského školství byla mimořádná symbióza. Jejich spolupracovníci v tehdejších učitelských sborech nepamatují, že by v ředitelně školy došlo ke konfliktu mezi oběma pány. Byli

F. Činčera vlevo nahoře, J. Sojka sedící.

to především „Páni učitelé“ s velkým P, dobří kolegové a vynikající řídicí pracovníci. A dobří lidé!

Je nanejvýš jisté, že mnoho bývalých žáků a jejich rodičů vzpomene výročí narození těchto dvou osobností našeho školství.

Luděk Sojka ve spolupráci se Zdeňkem Činčerou

František Činčera 16.1.1917 – 4.12.2004

Narodil se 16. ledna 1917 v Nižkově na Českomoravské vysočině jako třetí dítě v rodině středního rolníka. Měl tři sestry, nejstarší zůstala na rodinném hospodářství. I další dvě sestry celý život pracovaly v zemědělství.

V rodném Nižkově (patřil do okresu Žďár nad Sázavou) chodil do obecné školy, po absolvování šesti postupných ročníků přešel do měšťanské školy nejprve v Havlíčkově Brodě a následně v Přibyslavi. Ve školním roce 1931/1932 ještě absolvoval jednoroční učební kurs ve Žďáře nad Sázavou při tamní měšťanské škole.

Měl zájem o další studium a místo obvyklé varianty - převzít jako jediný syn rodinné hospodářství - se přihlásil a byl přijat do soukromého mužského učitelského ústavu ve Svatém Janu pod Skalou. Tam po čtyřletém studiu od září 1932 do června 1936 složil s vyznamenáním zkoušku dospělosti s tím, že může být zatím ustanoven učitelem na obecných veřejných školách.

V následujících letech, počínaje 1. zářím 1936, působil s přestávkami jako výpomocný učitel v různých místech v Čechách. Obvykle na jednotlivých místech vždy na dobu několikaměsíčního angažmá. Konkrétně učil v Kolíně, v Praze na Žižkově, v Janovicích u Havlíčkova Brodu, ve Vilémovicích a Čechticích u okresu Ledec nad Sázavou.

V roce 1939 se podrobil úspěšně zkoušce učitelské způsobilosti pro obecné školy, ale i potom byl výpomocným učitelem ve Zdicích, v Libomyšli a ve Stašově (okres Hořovice). Od 1. září 1941 byl ustanoven nejprve opět výpomocným učitelem na škole v jeho rodišti v Nižkově, kde potom působil trvale a nepřetržitě 19 let do roku 1960.

Po písemných pracích a ústních zkouškách absolvovaných v letech 1941 až 1943 obdržel dne 30.4.1943 vysvědčení, kterým byl ustanoven odborným učitelem na hlavních (tedy měšťanských) školách pro předměty přírodopis, fyzika, chemie a matematika. V roce 1943 také vykonal zkoušku způsobilosti pro vyučování na tehdejších lidových školách zemědělských.

V roce 1943 se stal tzv. učitelským čekatelem a současně definitivním učitelem na měšťanské škole v Nižkově. Po reorganizaci školství učil na druhém stupni osmileté střední školy v Nižkově (učil tedy žáky 6. až 8. postupného ročníku). V letech 1957 až 1960 byl na této škole ředitelem. Jak bylo u vesnických učitelů obvyklé, vykonával v místě bydliště zároveň i nepedagogické práce. Počátkem padesátých let byl účetní poradce JZD a pro toto družstvo vykonával účetní a administrativní práce. A v letech 1949 až 1960 byl účetním v tehdejší státní spořitelny.

V roce 1942 se oženil a s manželkou vychovávali 3 děti, narozené v letech 1944, 1946 a 1948. V zájmu zajištění lepších studijních a pracovních podmínek pro děti požádal v době jejich dospívání o přeložení ku Praze, konkrétně do Všenor, kde si z těchto důvodů koupili s manželkou rodinný domek. Bez zajištěného bydlení v obci by neměla žádost o přeložení nadějí na úspěch. Nastoupil 1. září 1960 jako zástupce ředitele školy ve Všenorech a působil na ní až do odchodu do důchodu v roce 1977.

Josef Sojka

16. 4. 1917 – 19. 12. 1991

Narodil se 16. dubna 1917 ve Zvěstovicích u Golčova Jeníkova v rodině zemědělských dělníků. Jeho rodiče pracovali na několika velkostatkách jako tzv. deputátní dělníci. Až před 2. světovou válkou, během ní a několik let po válce byl jeho otec šafářem na velkostatku v Ostružně u Chotěboře. V rodině žilo celkem pět dětí, dvě sestry zemřely v dětském věku.

Obecnou školu navštěvoval ve Spytčicích a v Třeboníně v letech 1923 – 1928. Posléze navštěvoval měšťanskou školu v Golčově Jeníkově, kam denně docházel či dojížděl na kole z 13 km vzdáleného Ostružna. V letech 1932 – 1936 studoval na Státním Lindnerově učitelském ústavu v Kutné Hoře. Studium ukončil s vyznamenáním maturitní zkouškou a získal tak učitelskou kvalifikaci – vysvědčení dospělosti pro školy obecné. Po studiu rozšířil řady nezaměstnaných učitelů. Po celý školní rok bezplatně hospitoval a měl možnost si zaučít v normální výuce na jednotřídní škole v Ostružně. V odpoledních hodinách pracoval jako dělník na velkostatku a finančně tak vypomáhal ve své rodině.

Po 13 měsících nezaměstnanosti obdržel místo výpomocného učitele ve Strupčicích u Chomutova. Po krátké době byl přeložen na měšťanskou školu ve Vejpřtech. Na konci školního roku 1937 – 1938 odešel z pohraničí a získal místo učitele na dvoutřídní škole v Modletíně u Chotěboře. Ve školním roce 1939 – 1940 odešel do Prahy, kde po roční praxi a studiu ukončeném zkouškami získal vysvědčení učitelské způsobilosti pro měšťanské školy s aprobací matematika – výtvarná výchova – rýsování. Po tomto roce působení v Praze a studiu tamtéž se vrátil na školu v Modletíně, kde vyučoval ve školním roce 1940 – 1941. Od září 1941 nastoupil na měšťanskou školu v Malči u Chotěboře, kde působil až do roku 1961. V roce 1953 byl jmenován ředitelem této školy – po sloučení bývalé národní školy a měšťanské školy v osmiletou střední školu. V roce 1961 jeho rodina přesídlila do Všenor u Prahy, kde vykonával práci ředitele školy a jeho manželka byla na této škole učitelkou až do svého odchodu do důchodu v r. 1975. Josef Sojka odešel do důchodu v r. 1979.

V roce 1942 se oženil s Ludmilou Stárovou, rovněž učitelkou. V roce 1943 se narodil syn Pavel a v roce 1947 druhý syn Luděk. V této době již bydleli v Malči. Přechod z Malče do Všenor v roce 1961 se uskutečnil z rodinných důvodů – v této době starší syn Pavel studoval v Praze na fakultě technické a jaderné fyziky a neměl kde bydlet. Umístění na studentské koleji se nedařilo. V dalších letech oba synové dojížděli do škol ze Všenor do Prahy.

Josef Sojka byl typický venkovský učitel, který s lidmi na venkově velmi dobře komunikoval. Měl rád kraj pod Železnými horami, kde se narodil a až do r. 1961 působil. V době poválečné zde – jako mnozí jiní učitelé – působil v rozličných mimopedagogických pozicích – byl vedoucím a pokladníkem místního kina, jednatelům strojní a traktorové stanice, pomáhal zemědělcům při sezónních pracích. V letech padesátých byl členem komorního orchestru Doubravan, kde hrál společně se svým starším synem na housle. Absolvoval tak desítky různých koncertů a vystoupení. Po nástupu do školy ve Všenorech si oblíbil Poberouní a dobře se sžil s lidmi tohoto kraje. Jeho prvotním zájmem byla škola a zkvalitňování jejího prostředí. Na rozdíl od doby působení v Malči, kde škola sídlila v jediné budově postavené bezprostředně před válkou, měl ve Všenorech mnohem složitější podmínky pro pedagogickou i řídicí práci: škola byla ve dvou budovách vzdálených od sebe více než km, školní družina v budově zámku.

Ve spolupráci se svým zástupcem panem Františkem Činčerou však školu řídil s nadšením. Výsledky jejich společné práce jistě ocení nejen jejich bývalí žáci, ale též občané, kteří se školou úspěšně spolupracovali.

Školní úvodník

Hurá, prázdniny!

Prázdniny jsou na dohled, léto za dveřmi, celoškolský projekt Bezoblačno téměř u konce. Všichni školou povinní se již těší.

Než se prázdniny definitivně dostanou ke slovu, ještě nás ve škole čeká několik událostí. Na většinu z nich jste srdečně zváni.

→ 8. června 2017 od 17 hodin - Letní školní slavnost na školním pódiu u staré budovy školy

Na slavnosti se rozloučíme se školním rokem, s devátáky i předškoláčky, bude vyhlášena každoročně udělovaná plaketa prof. Kubálka, budete moci nahlédnout pod pokličku celoškolského projektu a jiných školních akcí, děti zatancují to, co tancují v hodinách taneční a pohybové výchovy, do které je naše škola zapojena. Celou slavnost budou moderovat žáci 9. třídy. Přijďte s námi ukončit školní rok.

→ 2. června 2017 - Prezentace oborových prací devátáků

Devátáci si pro své oborové práce volí každý „své“ téma a to zpracovávají na základě zadaných kritérií. Práci odevzdávají v listinné i elektronické formě a zároveň ji zpracovávají jako prezentaci pro veřejnost. Tato prezentace je pak vyvrcholením jejich snahy a ukázkou dovedností každého z nich. Odehrává se celé dopoledne za účasti diváků z řad pedagogů a spolužáků. Každý rok vítáme také na zahájení představitele naší obce.

Dále nás v posledních měsících školního roku čeká:

→ pasování prvňáčků na čtenáře,

→ týden výletů a škol v přírodě,

→ schůzky rodičů budoucích prvňáčků (20.

června 2017 od 18 hodin) a nově přijatých školkových dětí (bude upřesněno na webu MŠ).

*Krásné léto za všechny ze školy Vám přeje
Renáta Bartoníčková*

JEDNOTNÉ PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY

V datech 12. 4. a 19. 4. 2017 se konaly jednotné přijímací zkoušky. Zúčastnili se jich žáci, kteří odcházejí z 5., 7., a 9. tříd. Zúčastnila se jich tedy i naše třída, 9. třída ze Všenor. Většina z nás se dostala na školu, na kterou chtěla. Výsledky jsme se dozvěděli v období 28. 4. – 2. 5. Pod touto zprávou si můžete přečíst rozhovor jedné studentky ze Všenor, která se přijímaček zúčastnila.

Natali Kamberská, žákyně 9. ročníku

Rozhovor:

Kolik se na tvou školu hlásilo a kolik brali lidí?

Hlásilo se jich tam přes 300 a brali 90.

Kolikátá jsi skončila?

Sedmdesátá druhá

Čeho konkrétně se týkaly přijímací zkoušky?

Psalí jsme jednotně státní přijímací zkoušky z matematiky a z češtiny, to bylo pro všechny stejné. Někteří, včetně mě, psali ještě k tomu speciální školní přijímačky, které měla každá škola jiné.

Jak tyto speciální zkoušky vypadaly?

Moji speciální zkoušku jsem psala mezi matematikou a češtinou. Dostala jsem na výběr ze 4 okruhů (porozumění textu, matematika a přírodopis, sloh, zorganizování události), Jeden jsem si vybrala a měla jsem 45 minut na vypracování.

Ptal se: Jan Veinhauer, 9. třída

Odpovídala: Klára Nemrichová, 9. třída

Zálesácký závod zdatnosti

V sobotu 22. dubna se žáci naší školy zúčastnili župního přeboru Zálesáckého závodu zdatnosti. Konkurence byla veliká, závodily hlídky z Dobřichovic, Komárova, Horoměřic a z Dobříše. V kategorii mladší žactvo jsme byli velmi úspěšní a získali jsme vynikající druhé místo. Soutěžili žáci ze 4. A (O. Bican, O. Novotný, M. Blažek). Další hlídka ve stejné kategorii se umístila na čtvrtém místě (L. Mrkousová, N. Dyršmidová ze 4. B, G. Janso z 3. A). V kategorii dorost jsme opět obsadili čtvrté místo. Zde soutěžili M. Peters ze 7. ročníku, Z. Jandečka z 8. ročníku a M. Blažek z 9. ročníku. Přestože nám nepřálo počasí, byla zima a přšelo, naši žáci prokázali odvahu a znalosti. Děkujeme jim za reprezentaci školy.

J. Procházková

Dobré zprávy ze školní jídelny

V loňském roce proběhlo hodnocení jídelniček v rámci úkolu hlavního hygienika. **Náš jídelniček byl vybrán jako nejlepší z okresu Praha – západ.** V letošním roce bude probíhat navazující studie, kdy budou hodnoceny spotřební koše k hodnoceným jídelničkám. Z každého okresu z celé republiky byly vybrány nejlepší jídelničky, u kterých bude vyhodnoceno vedení spotřebního koše. Na základě hodnocení pak bude vybráno 5 nejlepších školních jídelen z celé České republiky.

Simona Kreuzigová, vedoucí ŠJ

Den Země v 3. A

22. dubna má svátek naše Země, a tak jsme se s dětmi zamýšleli nad tím, co jí popřít a co dobrého pro ni můžeme teď, ale i v budoucnosti udělat. Výsledkem naší práce je povedený plakát, který jsme ve škole vystavili. A navíc jsme si ještě všichni nasázeli slunečnice. Teď je musíme pečlivě zalévat, aby vyrostly.

Z. Valešová

Vítězství v okresním kole soutěže Hlídek mladých zdravotníků

Český červený kříž pořádá každoročně soutěž Hlídek mladých zdravotníků. Cílem soutěže je prověřit odborné znalosti, praktickou připravenost a dovednost žáků při poskytování první pomoci. Naši školu reprezentovaly dvě pětičlenné hlídky. Jejich výsledky byly vynikající, hlídka 1. stupně získala 1. místo a hlídka z 2. stupně získala také první místo. Postupujeme tedy do krajského kola. Gratulujeme našim žákům: M. Blažkovi, O. Konrádovi, O. Novotnému, M. Macurovi, P. Petrákovi ze 4. A a E. Černé, S. Šlehoferové z 8. ročníku, B. Hortové, A. Petržílkové, M. Blažkovi z 9. ročníku.

J. Procházková

Regionální kolo prezentační přehlídky Křížem krázem naším krajem – 4. ročník

Dne 28. 4. 2017 se konal 4. ročník prezentační přehlídky Křížem krázem naším krajem. Každým rokem se schází školy z okolí Všenor. Letos se zúčastnilo šest škol: Všenory, Dobřichovice, Nučice, Liteň, Mníšek pod Brdy a Černošice.

Témata pro prezentace tohoto ročníku byla „Známa osobnost našeho okolí“ nebo „Výlet do okolí obce“.

Zatím se během přehlídky vždy konal workshop, kde se děti připravovaly na prezentace. Letos, prvním rokem, aby se diváci nenučili, byly připravené také jazykolamy, které se museli diváci naučit a odříkat je co nejrychleji skupinově.

Děkujeme panu moderátoru Martinu Goláňovi za to, že převzal od paní Johansson štafetu odborného poradce. Jsme rádi, že přehlídku zahájil opět pan starosta Seidler a že ji navštívila i paní knihovnice Sahánková a pan kameraman Lešovský. Našich hostů si velmi vážíme.

Tento ročník byl velice zajímavý a doufáme, že se akce bude konat i příští roky.

Můžete přečíst také náš rozhovor. Zprávu i rozhovor připravili žáci 9. třídy školy Všenory: Anna Petržílková, Lukáš Král, Sára Blažková a Gabriela Stauchová.

Pan Lešovský

Rozhovor k regionální soutěži Křížem krázem naším krajem:

✓ Jak se nám líbily prezentace?

Všechny prezentace byly velmi krásně zpracovány a odprezentovány. Na prezentujících byla znát tréma, ale zvládli to dobře.

✓ Jaká prezentace měla nejvíce ohlasů?

Myslím, že nejvíce kladných ohlasů měla prezentace žáků z deváté třídy místní školy Evy Veinhauerové a Barbory Hortové.

✓ Kde se akce koná?

Akce se už po čtvrté konala na OÚ Všenory, kde se budou konat i následující ročníky.

✓ Plánuje se do dalších let nějaké vylepšení?

Ano, do dalších ročníků přehlídky se OÚ bude snažit vymyslet větší prostory, kam by mohly dorazit školy i se svými třídami. Také domlouváme s paní knihovnicí Sahánkovou, aby PowerPointové prezentace byly uloženy v obecní knihovně ve Všenorech a přístupné on-line široké veřejnosti. Všichni se těšíme na další ročníky přehlídky Křížem krázem naším krajem.

Za naši celou školu bychom se s vámi chtěli rozloučit Anna Petržílková, Lukáš Král, Sára Blažková a Gabriela Stauchová, devátáci školy Všenory.

Z dějin školy: Všenorská mateřinka

„Dne 1. 6. 1939 usnesla se místní školní rada, že by byla věc prospěšná a žádoucí, zřízení mateřské školy v obci Všenory. Po zápisu 14. 11. 1939 začaly děti 16. 11. 1939 mateřskou školu navštěvovati v zasedací síni zdejšího obecního úřadu. Zapsáno bylo celkem 23 dětí a učitelkou stanovena Barbora Pečenková. Rodičovské sdružení zakoupilo a zaplatilo zařízení v hodnotě 9 535,15 korun a to stoly, židličky, mycí stůl, lavičky, katedru a dvě židle pro učitelku.“

Suchý kronikářský zápis jen stěží může postihnout mimořádnost činu našich předků. Mateřských škol bylo v té době jako šafránu a navíc vznikaly jen ve velkých městech. V nevelkých Všenorech se ji osvětleným občanům prosadit povedlo, navíc v době protektorátního temna, začínající války a všeobecné beznaděje. Možná právě té bídě navzdory.

Vladislav Veselý

Život v zahradách Všenor

Léto je na zahradě obdobím odpočinku, relaxace a sklizně. Nejvíce z plodů pěstovaných na zahradě (ovoce i zeleniny) sklízíme právě v létě. Přesto však musíme i v létě zahradu udržovat – sekat trávník, odstraňovat z užitkových i okrasných záhonů plevel, zalévat okrasné i užitkové rostliny a podobně. Odměnou nám bude třeba příjemná koupel v bazénu za parných dní či prostě jen položení na pěkně stříženém trávníku.

ČERVEN

Červen pojí se zahradou barva červená – barva červených plodů prvních jahod a třešní, rudá barva růží a pivoňek. S červnem přichází do zahrad vůně teplého léta. Teploty se zvyšují, dny se prodlužují a my máme proč zůstat na zahradě déle a zpříjemnit si zde pobyt grilováním. Pozor však na předpověď: Medardova kápe, čtyřicet dní kape. Uvidíme, co nás čeká v červnu na okrasné a užitkové zahradě.

- Pravidelně hnojíme rostliny i okrasné dřeviny
- Sklízíme první červené plody
- Pokračujeme s výsevem zeleniny
- Trávník sečeme a přihnojujeme
- Netradiční vodní radosti
- Pokojovým rostlinám prospěje letní pobyt venku

ČERVENEC

Červenec je měsíc, kdy vrcholí léto, obvykle bývá taky nejteplejší. Je obdobím sklizně, barevných květů a dlouhých teplých nocí strávených venku. I když horké počasí přináší bouřky a vláhu, je to právě červenec, kdy máme na zahradě nejvíce práce se záhlivkou a výživou, bez nichž se květů a bohatých plodů nedočkáme. Pokud se chystáte na delší dovolenou, je třeba zajistit vše včas.

- Okrasné rostliny pravidelně hnojíme
- Sklízíme jablka, hrušky, meruňky, broskve
- Je čas sklízet a uchovávat bylinky
- Trávník sečeme, zavlažujeme a hnojíme
- Věnujeme zvýšenou péči lekninům
- Jak se postarat o rostliny po dobu dovolené

Napajedla a koupadla pro ptáky

Mnozí z nás v zimě sypeme ptáčkům do krmítek. V článku pana Petra Zasadila se dočteme, jak můžeme pomoci ptactvu i v létě.

Velkou a doposud trochu opomíjenou pomocí pro ptáky, a to nejenom v době hnízdění, je budování napajedel a koupadel.

Tato zařízení budujeme zejména v místech, kde chybí přirozené vodní zdroje nebo jsou z nějakého důvodu pro ptáky nepřístupná či nebezpečná, a dále v obdobích sucha, kdy vyschnou i poslední kaluže a drobné vodoteče. Pokud jsme do některých míst přilákali ptáky vyvěšováním budek či vysazováním a sestiháváním keřů, měli bychom se rovněž zajímat, zda mají dostatek vody na pití a koupání. Absence vhodného zdroje vody může některým druhům ptáků znemožnit hnízdění na jinak vhodném místě či vést k menší hnízdní úspěšnosti. Pamatujme na to, že některé menší druhy ptáků se nevzdalují od svého hnízda dále než několik set metrů. Velkým problémem je nedostatek vod zejména ve městech. Napajedla a koupadla jsou také vhodným místem pro pozorování a fotografování ptáků, zejména druhů, které jinak žijí poměrně skrytě a nejsou běžně k vidění. K napajedlům často zaletuje i řada ptačích druhů ze širšího okolí, o jejichž přítomnosti nemáme jinak ani tušení.

Nejlepším způsobem je zpřístupnit ptákům již existující vodní zdroje. Pokud nejsou žádné k dispozici, je potřeba vybudovat umělé napajedlo.

Hlubší vody s příkrými břehy ptákům zpřístupníme tím, že na hladinu pustíme dřevěný koupací prám, který na tekoucích vodách a rybnících zakotvíme 1-2 m od břehu. Prám je ze slabší kulatiny nebo latí. Uprostřed má bazének, ve kterém se ptáci mohou koupat, a po stranách bidélka na osušení.

Nádrže s kolmými stěnami, jako jsou například sudy nebo vany na vodu, bazény apod., jsou pro ptáky velmi nebezpečné a zvláště mladí nezkušení jedinci v nich často utonou. Přebudovat nebezpečnou nádrž na užitečné napajedlo není nikterak složité, stačí, když do vody šikmo ponoříme silnější větve nebo na hladinu položíme silnější neohoblované prkénko (plovák) a dovolí-li to prostor, ještě raději prám s mělkou prohlubní uprostřed. Ptáci mohou na tyto podložky bez problémů usednout a po koupeli se na nich osušit. Pokud neprovedeme žádné z těchto opatření, je potřeba hladinu zakrýt, aby se v těchto nádržích ptáci zbytečně netopili.

Další přirozené vodní zdroje, jako jsou potůčky, příkopy, studánky, kaluže aj., zpřístupníme ptákům úpravou (zešikmením) břehu, který též můžeme zpevnit pískem nebo vydláždít kameny, popř. po okraji vybudovat mělké tůňky, v nichž se mohou ptáci koupat. Potok s kolísavým stavem vody lze na několika místech přehradit nízkou hrází, aby se v obdobích sucha alespoň někde v korytě udržela voda.

Umělá jezírka, která mohou kromě funkce napajedla sloužit i jako vhodný dekorativní doplněk skalky či jiné části zahrady, by měla mít rozměry minimálně 50x50 cm a hloubku 10-15 cm (rozměry závisí na tom jak často doplňujeme vodu). Snadný a bezpečný přístup by ptákům měly umožňovat pozvolné břehy, popř. i kameny uprostřed. Při výstavbě postupujeme tak, že vyhrabanou jámu utěsníme cca 5 cm vrstvou malty (1 díl cementu na 2 díly písku), do ještě čerstvé vyzdívky pak můžeme zasadit oblázky pro jeho přirozenější vzhled. Vodu bychom měli průběžně doplňovat a min. 1x za 10-12 dní napajedlo vypustit (nebo vodu vybrat či vymést koštětem) a vyčistit. Budujeme-li takovéto jezírko v lese, stačí když pro utěsnění použijeme místo malty jíl.

SRPEN

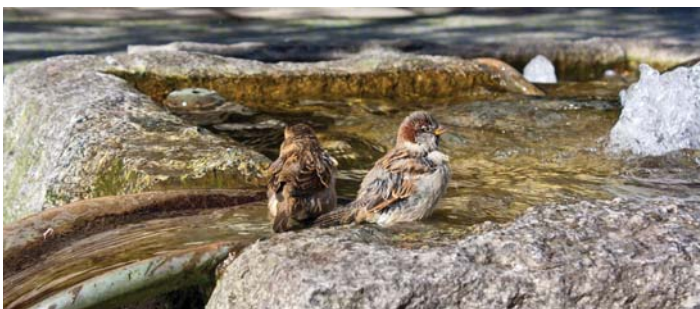
Srpen je měsícem, kdy léto vrcholí a končí. Dny se začínají zkracovat, i rána jsou již o poznání chladnější. Zahradá však stále nabízí mnoho, jak pestré květy, tak bohatou ovocnou i zeleninovou sklizeň. I když řada z nás odjíždí na zaslouženou dovolenou, zahrada nám odpočinek v období vegetace nedopřeje. Je stále co dělat - od sklizně po odplevelování záhonů, pravidelnou zálivku a sečení trávníku. Zahradě je zkrátka možno věnovat se denně. Malé opomenutí odpustí, větší už potrestá. Co nesmíte v srpnu opomenout nebo dokonce zanedbat?

- Stříháme živé ploty
- Sklízíme meruňky a broskve
- Zeleninu chráníme proti houbám a škůdcům
- Je vhodný čas zakládat nový trávník
- Podle potřeby v jezírku doplňujeme vodu
- Množíme pelargónie a fuchsie

Foto: V. Götz

Jednoduché napajedlo můžeme také zhotovit z laťového rámu, na který volně přibijeme plastovou folii nebo lepenku a zapustíme do země či připravené na cca 1 m vysoké kůly, aby byli ptáci lépe chráněni proti predátorům. Hloubka takového napajedla by měla být 5-10 cm. Pro snadnější přístup položíme na dno 2-3 kameny. Minimální velikost by měla být 30x30 cm, optimální cca 40x60 cm. Pro výrobu napajedla můžeme použít i větší plastové nádoby (korýtko apod.) zapuštěné po okraj do země, vždy však musíme vyřešit snadný a bezpečný přístup ptáků k vodě.

Okolí napajedel a koupadel by nemělo být bezprostředně zarostlé vyššími rostlinami a keři, ze kterých mohou na koupající se ptáky útočit kočky a jiní predátoři. Stromy a keře by měly být ve vzdálenosti cca 8-10 m od napajedla (stromy mohou být i blíže). Ptáci se v nich mohou ukrýt před případným nebezpečím a také sem často po koupeli zaletují, aby si osušili promáčené peří. Z těchto úkrytů můžeme rovněž pozorovat život u vody.

Na zimu napajedla vypustíme, aby je mráz neponičil. V zimě ptáci nejnáze uhasí žízeň krystalky ledu nebo sněhu. Proto jim zejména v mrazivých dnech nikdy nenabízíme vodu (ani ohřátou), mohla by je totiž svádět ke koupání a promočené peří by na nich snadno zmrzlo.

Autor: Petr Zasadil, Zdroj: webových stránek České společnosti ornitologické www.cso.cz

Foto: K. Šínová

Zprávy z házené

Vážení přátelé Všenorské házené, tímto Vám přiblížím dění v našem oddíle HC Všenory.

Začneme našimi žáky

Po dlouhé zimní přípravě se žáci opět zapojili do mistrovských turnajů, konaných na hřištích jednotlivých soupeřů. Jejich hra je již nepoměrně vyspělejší než v předchozí

sezóně a ukazuje se i na jednotlivých výsledcích. Ze začátku dokázali porazit mužstva z Vršovic a Chodova a hrát důstojné zápasy s týmy Dukla A až C. Nyní po posledním turnaji 14. 5. se vrátili s remízou jak s Duklou A, tak s Duklou B. S týmem Dukly C dokonce zvítězili.

Poslední turnaj se koná dne 10. 6. 2017 ve Všenorech. Tímto Vás zvu k jeho sledování, neboť zde budou opravdu špičkové týmy z Prahy, ale zároveň se budeme loučit s touto generací našich skvělých házenkářů. Příště je již budeme potkávat ve větších oddílech jako je Dukla Praha atd..

Družstvo dospělých vstoupilo do pražské soutěže zatím dvěma zápasy, které ovšem v koncovce nezvládli. I přes velkou snahu hráčů se nedaří bodově vyjádřit úsilí, které do nás intenzivně vkládá trenér „Sam“.

Nicméně máme ještě mnoho zápasů, které hrajeme každou středu od 18.30 na hřišti ve Všenorech až do 14. 6. 2017. Prosíme příznivce aby přišli naší snahu podpořit fanděním.

Za HC Všenory Feglar Richard.

Fotbal v polovině května

Družstvo mužů se po velmi úspěšném startu v jarní části soutěže, kdy suverénně vedlo tabulku Středočeské I. A třídy, poněkud výsledkově zadrhlo a po třech za sebou následujících prohrách zaujímá pět kol před koncem soutěže páté místo se ztrátou tří bodů na vedoucí duo Podlesí a Nespeky. Poslední smolné výsledky jsou však pouze důsledkem nepříznivé situace v mužstvu, kdy zejména kvůli přibývajícím zraněním nemohlo nastupovat pět až šest hráčů základní sestavy. Musíme tedy doufat, že se absentující hráči co nejdříve uzdraví a mužstvo dohraje zbývající soutěžní kola opět na obvyklé úrovni.

Mladší žáci jsou momentálně ve své skupině okresního přeboru na devátém místě z dvanácti účastníků. Pravděpodobně se však jedná o nejmladší mužstvo v soutěži, neboť je povětšinou doplněno o hráče ve věku starší přípravky. Jde tedy o mužstvo velmi perspektivní, které staví na disciplíně, chuti a zájmu všech svých členů. A navíc se již začíná projevovat i zlepšená herní kvalita.

Mladší přípravka, která hraje soutěž turnajovým způsobem (nesestavuje se zde žádná dlouhodobá tabulka) předvádí celkem stabilní

Foto: Z. Seidler

výkony, neboť pravidelně vítězí nad některými svými soupeři, s některými sice zase pak pravidelně prohrává, ale většinou těsně, po statečném boji. Vzhledem k tomu, že ani zde nechybí dostatečná chuť a nadšení, lze předpokládat, že to lepší má tato drobtina ještě před sebou.

Z.S.

Otázka: Kde se dnes nachází původní železniční jednokolejný most přes řeku Berounku? Odpověď najdete v křížovce, nebo také při pozorném listování v letním čísle Všenorského zpravodaje, vydaného v roce 2017.

POMŮČKA: AERO, AMBO, ESET, ICI, SLO	ČÁSTI PÁNSKÝCH OBLEKŮ	OČISTIT VODOU	1. DÍL TAJENKY	INICIÁLY BOHÁČE ONASSISE		PROJEVY KOROZE	KŠEFT	NÁBOŽENSKÁ ORGANIZACE	INICIÁLY BÁSNÍKA TOMANA		NEHODNÍ	ŘÍZENÍ DIVADELNÍ HRY	KULTURNÍ ORGANIZACE OSN	ČERVENÝ KRÍŽ ZKR.		ZDE FRANCOUZ.	OPASEK	DŘEVĚNÉ DESKY	
NOČNÍ PTÁK							HUDEBNÍ ŽÁNŘ				MĚSTO OKR. KUTNÁ HORA ??? NAD SÁZAVOU							INICIÁLY RUSKÉHO LÉKAŘE PAVLOVA	
VÝHRA DVOJICE ČÍSEL V LOTEŘII							ZTLOUCT OSLOVENÍ PŘI VYKÁNÍ				ČESKÝ FOLK. ZPĚVÁK INIC. HER. PATRASOVÉ							KUS LÁTKY SLOVENSKÉ UKAZOVACÍ ZÁJMENO	
ČÁST LODĚ				SILNÝ VÍTR BODY NA MAPĚ					NÁDOBA NA TĚSTO STAROŘECKÉ JMÉNO					NOVINY BÝVALÝ SLOVENSKÝ PREZIDENT					
ÚTOKY						STŘEŠNÍ SVOD ZAVLAŽOVÁNÍ					JISTÁ SLOVENSKY 2X SNIŽENÝ TON D					NÁZEV HLÁSKY N 2. DÍL TAJENKY			
	POTÁPĚČSKÉ ZAŘÍZENÍ	CITOSLOVCE CHLÁČOVENÍ ČLOVĚK				FÁZE DÝCHANÍ PTÁK BĚŽEC				DECILITR HOVOR. HLINA					POVĚDĚV INICIÁLY REVOLUC. TROCKÉHO				
CHRÁM							PŘEDSTAVA HUDEBNÍ VIDEO					MLÁDĚ OSLA ČÁST SVÍČKY						MLÁDĚ DRAVĚHO PTÁKA	ČESKÝ BÝVALÝ SKOKAN NALÝŽIČ
OBYVATEL SEVERU								TŘPYT ŘÁJ					ÚKON VE FOTBALE MÍT SCHOPNOSTI						
STŘEDNÍ ODBORNÉ UČLIŠTĚ ZKR.				MALÍŘSKÉ POMŮČKY PLAVIDLO Z KLAD					SLED JÍDEL PŘI HOSTINĚ DIVADELNÍ JEVIŠTĚ					PES Z KNIHY BABIČKA ZVUK KONĚ					
BOTY					SMRTELNÁ NEMOC ZÁSTUPY LIDÍ					HEREC JOSEF ??? VYSOKÁ KARTA						MPZ SLOVINSKA CHEMICKÁ PŘÍPONA			
CHEM. ZN. SODÍKU			OBCHODNÍ DŮM ZKR. ZNAČKA KILOPONDU			MÍSTA NA PEČENÍ SEBRANKA					BARYT SEKNOUT								
	HOŘKÉ ALKOHOL. NÁPOJE	BANKROT LISTNATÝ STROM				PŘEMÍSTOVAT V RUCI NEHLUČNĚ						ROZPOUŠTĚTI SE TEPEM EGYPTSKÁ BOHYNĚ						JMÉNO NOVINÁŘE TABERYHO	ZNAČKA KILOKALORIE
PRAVO-SLAVNÝ DUCHOVNÍ				FOUKAT LEHKÉ TOPNÉ OLEJE ZKR.				CITOSLOVCE PODIVU PŘEDLOŽKA					SPOJOVACÍ SOUČÁSTKA MÍSTNÍ TEL. OBVOD ZKR.						
INICIÁLY TENISTY LENDLA			PLEŠ CITOSLOVCE CHRÁPÁNÍ							STOJÍCÍ NA OSMĚM MÍSTĚ OPAK ZE					ZNAČKA ARCUSU ATLET. KLUB ANGL. ZKR.				
VŠ CHEMICKO-TECHNOLOGICKÁ						CITOSLOVCE PLAŠENÍ			DVOJZPĚV						ZNAČKA NÁKLADNÍCH AUT				
STARÁ ZNAČKA ČESKÝCH AUT						SPZ PRAHY			VYDAVATEL SLOVNÍKU						CYKLUS ZASTAR.				

Všenorský zpravodaj

Archiv a aktuální číslo naleznete též na adrese <http://www.vsenory.cz/vsenorsky-zpravodaj/>

Vydává Obecní úřad Všenory, U silnice 151, 252 31, IČO: 241849, periodičita čtvrtletně, evid. číslo MK ČR E 21493.

Redakce: Ing. Václav Götz, vaclav.gotz@gmail.com

Grafika a DTP: Mgr. Václav Hrabá, atelier-hraba@volny.cz

Textová korektura: Ing. Eliška Bubníková

Adresa redakce: Obecní úřad, U silnice 151, 252 31 Všenory

Příjem inzerce: Renata Samková, renata.samkova@vsenory.cz

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Redakce a grafické zpracování pracují bez nároku na honorář. Redakce si vyhrazuje právo zaslané rukopisy redakčně upravit a opatřit nadpisem.

Ceník plošné inzerce

Celá strana: max. 190 x 275 mm 2.000,- Kč

1/2 strany: max. 190 x 135 mm 1.000,- Kč

1/4 strany: max. 91 x 135 mm 500,- Kč

1/8 strany: max. 91 x 65 mm 250,- Kč

1/4	1/8
	1/8
1/2	

Ceník řádkové inzerce

Soukromé osoby: BONUS - první 2 řádky zdarma každý další započatý řádek 50,- Kč

Podnikatelé: každý započatý řádek 100,- Kč

Kontakt R. Samková, renata.samkova@vsenory.cz

Redakční uzávěrka podzimního čísla Všenorského zpravodaje 15. 8. 2017

Řešení sudoku

9	P	T	S	L	6	Z	B	C
8	L	6	Z	P	E	T	9	S
7	Z	C	S	9	T	B	L	6
6	Z	C	E	T	6	9	S	P
5	S	9	C	Z	P	9	L	T
4	P	T	9	6	S	L	C	Z
3	B	L	6	E	Z	P	S	9
2	S	P	L	9	T	B	C	Z
1	9	Z	C	P	B	S	6	T

	1							6	
					6	7	4	9	5
				2	3	9	7		
2		7	5						
					3				9
8		5			1	3	2		
4		7	8						
	6				4				8
3	8	2					1		